

Statistik om Stockholm

Inkomster i Stockholm 2022

Årsrapport

Publicerad 2024-06-17

Förord

I denna rapport presenteras inkomster för individer och hushåll i Stockholms stad år 2022. Inkomstslagen som redovisas är sammanräknad förvärvsinkomst och arbetsinkomst för individer samt disponibel inkomst och ekonomisk standard för hushåll. Statistiken presenteras utifrån ett geografiskt perspektiv inom staden samt ur ett historiskt perspektiv upp till 20 år bakåt i tiden. Dessutom redovisas inkomsterna utefter variabler såsom kön, ålder och bakgrund för att belysa inkomstskillnader mellan grupper. Från och med 1 juli 2023 har stadsdelsområdena Rinkeby-Kista och Spånga-Tensta slagits samman till Järva. Vid samma tidpunkt har Östermalm och Norrmalm slagits samman till Norra Innerstaden. Det innebär att stadens geografiska indelning har minskat från 13 till 11 stadsdelsområden.

Rapporten är framtagen under våren 2024, men statistiken som presenteras avser år 2022. Eftersläpningen i statistiken beror på att grundmaterialet hämtas ur taxeringsuppgifter som Statistiska centralbyrån (SCB) får från Skatteverket. I huvudsak presenteras medianvärden av inkomstslagen, eftersom detta mått inte påverkas av extremvärden på samma vis som medelvärden.

Denna rapport ingår i rapportserien ”Statistik om Stockholm”. Rapporten är utarbetad av Linnea Fredriksson, Åsa Wennblom och Tomas Johansson från Sweco Sverige AB, på uppdrag av Stadsledningskontoret, Stockholms stad.

Mer information om inkomster i Stockholm finns på hemsidan:
<http://statistik.stockholm.se/>

Rapporten i korthet

Under en 20-årsperiod har medianinkomsten, baserat på sammanräknad förvärvsinkomst, för befolkningen 20-64 år ökat med drygt 42 procent för kvinnor och 34 procent för män. Inkomsten har därmed ökat mer för kvinnor än för män, men trots det kvarstår inkomstskillnader mellan könen. År 2022 uppgick kvinnornas medianinkomster till cirka 89 procent av männens medianinkomst, inkomstgapet varierar dock i storlek beroende på ålder.

För befolkningen i ålder 65 år och äldre består inkomsterna huvudsakligen av pensioner eftersom den övervägande majoriteten slutar förvärvsarbete vid 65 års ålder. Inkomsterna är därmed generellt lägre för denna åldersgrupp jämfört med befolkningen 20–64 år. Under en 20-årsperiod har de inflationsjusterade inkomsterna ökat, dock har det skett en minskning mellan åren 2021 och 2022 på grund av den ökande inflationen. Likt för åldersgruppen 20–64 år finns det inkomstskillnader mellan könen bland åldersgruppen 65+ år då kvinnornas medianinkomst uppgick till knappt 77 procent av männens.

Av befolkningen i Stockholms stad i åldern 20–64 år hade drygt 39 procent utländsk bakgrund år 2022. Inkomstskillnaderna mellan dessa två grupper är tydliga då medianinkomsten för befolkningen med utländsk bakgrund var cirka 30 procent lägre jämfört med medianinkomsten för de med svensk bakgrund. Även här varierar inkomstskillnaderna med åldern och som störst var skillnaden mellan grupperna i åldrarna runt 50 år. Även för gruppen 65 år och äldre fanns tydliga inkomstskillnader mellan grupperna, vilket delvis kan förklaras av att de med utländsk bakgrund ofta har färre intjänandeår till pensionen jämfört med de med svensk bakgrund.

Inkomstnivåerna varierar kraftigt mellan stadsdelsområdena i Stockholm stad, där de högsta medianinkomsterna fanns i Kungsholmen och Norra innerstaden, medan befolkningen i Järva och Skärholmen hade de lägsta medianinkomsterna. Inkomstskillnader mellan könen och de med svensk respektive utländsk bakgrund varierar också i storlek mellan stadens stadsdelsområden. Järva är det stadsdelsområde som både har lägst medianinkomst och största inkomstskillnader mellan könen samt uppdelat på svensk och utländsk bakgrund.

Den hushållstyp med lägst disponibel inkomst år 2022 var ensamstående kvinnor utan barn följt av ensamstående män utan barn. Att dessa grupper har lägst inkomst beror delvis på att det bara är en person som bidrar till hushållets inkomst. Högst medianvärde hade sammanboende med kvarboende unga vuxna 20-29 år, följt av sammanboende med barn 0-19 år. Medianinkomsterna för dessa hushåll baseras i regel på flera inkomster, vilket bidrar till högre nivåer.

Liksom för sammanräknad förvärvsinkomst, varierar hushållens inkomster mellan stadens stadsdelsområden. Vid geografiska jämförelser för hushåll används måttet ekonomisk standard som tar hänsyn till hushållens försörjningsbörda. Hushållens ekonomiska standard var som högst i Norra innerstaden och Kungsholmen där den uppgick till 438 500 respektive 425 300 kronor. Den lägsta ekonomiska standarden för hushållen fanns i stället i Järva och Skärholmen, där medianvärdet uppgick till 243 600 respektive 245 300 kronor.

När den ekonomiska standarden jämförs mellan olika grupper framkommer att individer med utländsk bakgrund generellt har en lägre ekonomisk standard jämfört med de med svensk bakgrund. För båda grupperna har hushållstypen sammanboende 20-64 år utan barn högst ekonomisk standard. Hushållstyperna med lägst ekonomisk standard är istället ensamstående män och kvinnor i åldern 65 år och äldre, vilket gäller för både för de med svensk och utländsk bakgrund. Om resultaten bryts ned på åldersgrupper, framkommer att andelen personer som lever i låg ekonomisk standard är som högst bland barn med utländsk bakgrund (0–19 år), följt av äldre individer med utländsk bakgrund (65+ år). Bland barn 0–19 år lever drygt 30 procent av de med utländsk bakgrund i hushåll med låg ekonomisk standard, men motsvarande andel för barn med svensk bakgrund uppgick till knappt 7 procent år 2022. Bland de äldre levde drygt 23 procent med utländsk bakgrund i låg ekonomisk standard, att jämföra med motsvarande andel för de med svensk bakgrund som uppgick till knappt 7 procent.

Innehållsförteckning

Förord	2
Rapporten i korthet	3
1 Definitioner	6
2 Inkomster för individer i Stockholms stad	7
2.1 Inkomster för befolkningen i åldrarna 20–64 år	7
2.2 Inkomster för befolkningen 65 år och äldre	11
2.3 Inkomster för befolkningen i stadens områden	14
2.4 Inkomster per bransch och sektor	22
3 Inkomster för hushåll i Stockholms stad	28
3.1 Hushållens disponibla inkomster	28
3.2 Hushållens inkomster i stadens områden	31
4 Ekonomisk standard för olika grupper	34
4.1 Ekonomisk standard för olika grupper i stadens områden	38
Bilaga: Källor och definitioner	43

1 Definitioner

I denna rapport presenteras inkomstuppgifter för individer respektive hushåll. För individer baseras inkomstuppgifterna på sammanräknad förvärvsinkomst och arbetsinkomst. När inkomst presenteras för familjer/hushåll används i stället disponibel inkomst. Nedan följer en kort presentation av de olika definitioner som används i rapporten. En mer utförlig beskrivning finns i 5 *Bilaga Källor och definitioner*.

Sammanräknad förvärvsinkomst är summan av inkomst av tjänst och inkomst av näringsverksamhet. Inkomsterna inkluderar även andra skattepliktiga inkomster såsom sjukpenning, föräldrapenning, a-kassa och pension. Kapitalinkomster ingår inte.

Arbetsinkomst utgörs av summan av löneinkomst, inkomst av näringsverksamhet, ersättning i samband med sjukdom, föräldrapenning samt dag ersättning vid repetitionsutbildning och civilförsvaret. Skillnaden mellan arbetsinkomst och sammanräknad förvärvsinkomst är att det i sammanräknad förvärvsinkomst ingår i förekommande fall även arbetsmarknadsstöd samt sjuk- och aktivitetsersättning.

Disponibel inkomst är den summa som återstår för konsumtion och sparande efter att ha dragit ifrån slutliga skatter och lagt till skattefria ersättningar och bidrag (till exempel ekonomiskt bistånd, bostadsbidrag, barnbidrag) från summan av förvärvs- och kapitalinkomst. Disponibel inkomst är det inkomstbegrepp i den totalräknade inkomststatistiken som bäst speglar köpkraften och levnadsstandarden för olika grupper i samhället. Den disponibla inkomsten redovisas på familjenivå (före 2015) och hushållsnivå (2014 och framåt), vilket innebär att tidsserier bryts vid 2014 och jämförelser över brytpunkten bör göras med försiktighet.

Ekonomisk standard (disponibel inkomst per konsumtionsenhet): För att göra jämförelser av disponibel inkomst mellan olika grupper används ett viktsystem, som kallas för konsumtionsenheter, där inkomsten sätts i relation till hushållets försörjningsbörda. Varje individ i hushållet tilldelas en vikt som sedan summeras för hela hushållet. Därefter divideras hushållets disponibla inkomst med hushållets totala konsumtionsvikt för att få fram hushållets disponibla inkomst per konsumtionsenhet, även kallat hushållets ekonomiska standard.

2 Inkomster för individer i Stockholms stad

I detta avsnitt presenteras inkomster för individer för Stockholm stad. Inkomstslaget som redovisas är *sammanräknad förvärvsinkomst*, som består av inkomst av tjänst och inkomst av näringsverksamhet. I inkomstslaget inkluderas löneinkomst, pension och skattepliktiga ersättningar såsom sjukpenning, föräldrapenning och a-kassa. Inkomster som inte redovisas är exempelvis studiemedel, ekonomiskt bistånd och bostadsbidrag samt kapitalinkomst.

En uppdelning av statistiken görs för befolkningen i åldrarna 20–64 år och 65 år och äldre i Stockholms stad den 31 december 2022. Anledningen till att inkomsterna redovisas separat för åldersgruppen 65 år och äldre är att merparten av inkomsterna består av pensionsinkomster, till skillnad från åldersgruppen 20–64 år vars inkomster primärt utgörs av inkomster från förvärvsarbete.

2.1 Inkomster för befolkningen i åldrarna 20–64 år

År 2022 var medianvärdet av de sammanräknade förvärvsinkomsterna i Stockholm stad 383 100 kronor för kvinnor och 429 900 kronor för män. Kvinnor hade därmed 46 800 kronor (10,8 procent) lägre medianinkomst än män. Om medianinkomsterna för män och kvinnor studeras utefter ålder, vilket redovisas i Figur 1, framgår att skillnaderna mellan könen varierar beroende på ålder.

I åldern 20 respektive 21 år är kvinnornas medianinkomster högre än männens, vilka är dock de enda åldrarna då detta förhållande i inkomsterna mellan könen kan ses. I dessa åldrar är medianinkomsterna låga och inkomstskillnaderna är förhållandevis små, vilket kan härledas till att en stor grupp inte har börjat förvärvsarbete ännu. Därefter sker en brant ökning av medianinkomsterna i takt med att fler avslutar sina studier och etablerar sig på arbetsmarknaden. Strax innan 30-årsåldern avtar ökningstakten för båda könen, för kvinnor några år före männen. En tydlig avmattning ses framför allt hos kvinnor i åldrarna 30 till 35 år, vilket sammanfaller med åldrarna för familjebildande. Även om ökningstakten avtar för män ses inte någon motsvarande utplaning av inkomstnivåerna. En förklaring till detta kan vara att kvinnor tar ut merparten (69 procent) av föräldrapenningdagarna¹ samt att kvinnor i större utsträckning än män deltidsarbetar², vilket resulterar i ett bortfall av förvärvsinkomsten. En konsekvens är att inkomstgapet mellan kvinnor och män ökar betydligt under denna period och är som störst i åldrarna mellan 30 och 40 år. Allra störst är skillnaden mellan män och kvinnor vid 37 års ålder då männens medianinkomster är drygt 82 500 kronor högre än kvinnornas. Det innebär att kvinnornas medianinkomst är ungefär 83 procent av männens i denna ålder. Därefter minskar inkomstgapet mellan könen, för att sedan öka något i de äldsta åldrarna.

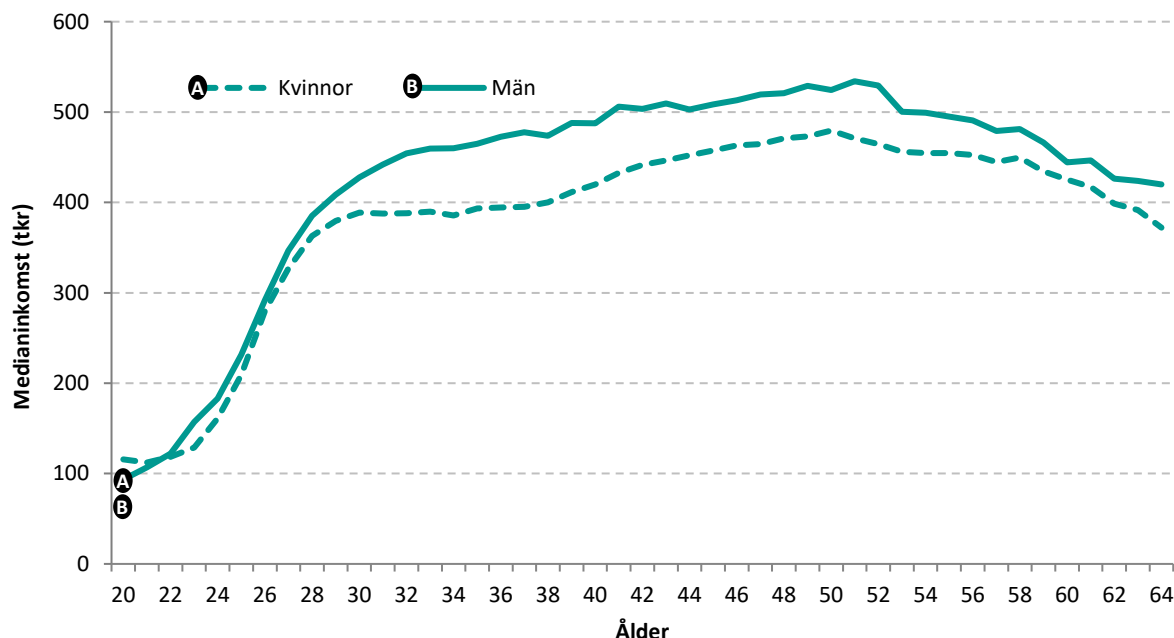
För kvinnor och män var medianinkomsterna 2022 som högst vid 50 respektive 51 års ålder, 479 500 kronor för kvinnor, och 534 100 kronor för män. Det kan bero på faktorer såsom att

¹ Statistiska centralbyrån. [Ersatta dagar med föräldrapenning och för vård av barn efter vård av barn, kön, tabellinnehåll och år. PxWeb \(scb.se\)](#) Hämtad 2024-05-30.

² Statistiska centralbyrån. [Syselsatta efter överenskommen arbetstid, ålder, kön, tabellinnehåll och år. PxWeb \(scb.se\)](#) Hämtad 2023-05-30.

barnrelaterad frånvaro är mindre vanligt och uttag av pension har ännu ej påbörjats. Därefter minskar medianinkomsterna successivt fram till 64 års ålder för båda könen. Efter 60 år ökar utträdet från arbetsmarknaden. I dessa åldrar märks en tydligare minskning av inkomsterna bland kvinnor jämfört med män.

Figur 1: Medianvärde av sammanräknad förvärvsinkomst per ålder och uppdelat på kön, år 2022.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

När inkomstutvecklingen för män respektive kvinnor studeras över en 20-årsperiod framgår att medianinkomsterna i fasta priser (justerat efter år 2022 års prisnivåer) har ökat successivt för båda könen fram till år 2021, därefter har en minskning skett. Minskningen har sin orsak i inflationen, som ökade kraftigt mellan år 2021 och 2022³. Mellan dessa år minskade de inflationsjusterade medianinkomsterna med 11 100 kr för kvinnorna och 13 500 kronor för männen, vilket motsvarar en minskning på 2,8 respektive 3,0 procent. Medianinkomsterna ligger ungefär i nivå med dem för år 2019, mätt i fasta priser.

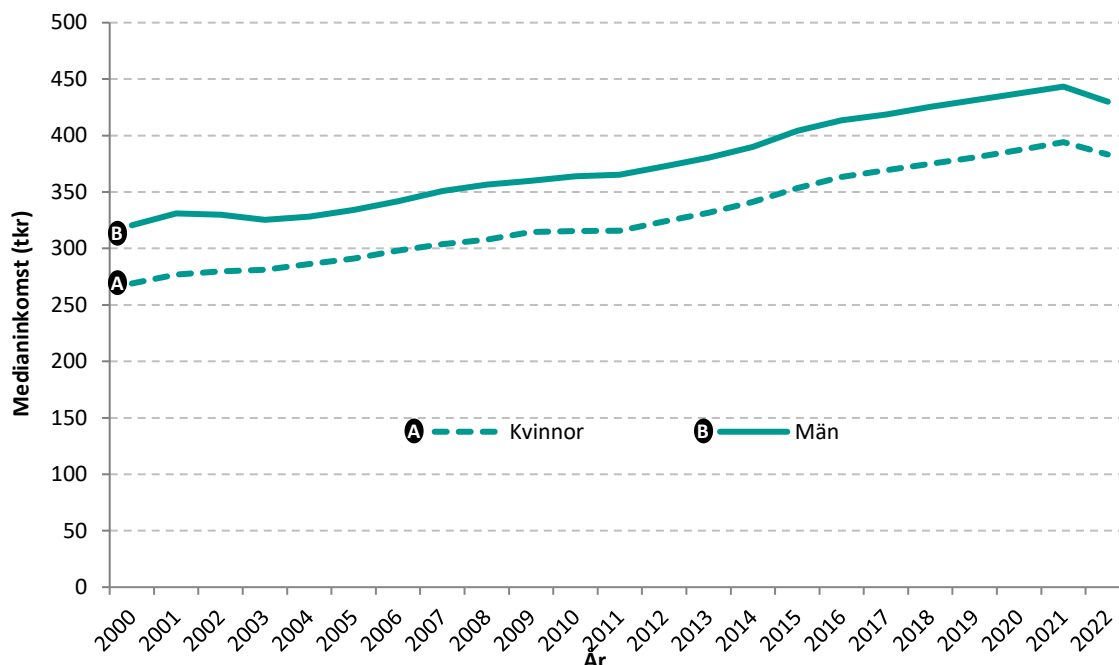
På lång sikt har dock medianinkomsterna ökat för både kvinnor och män. Sedan år 2000 har mäns medianinkomster ökat med drygt 109 400 kronor, vilket är en ökning på 34,1 procent. Det innebär en årstakt på i snitt 1,4 procent. Under samma period har kvinnornas medianinkomster ökat med drygt 114 100 kronor, vilket motsvarar en ökning på 42,4 procent. Den genomsnittliga årstakten för kvinnor har legat på 1,6 procent.

Trots att kvinnornas medianinkomster har ökat mer än männens kvarstår skillnader i inkomstnivåer mellan könen under hela perioden. År 2000 uppgick kvinnors inkomster till 83,9 procent av männens inkomster. Mellan år 2001 och 2004 ökade kvinnors inkomster i förhållande till männens som mest under perioden, för att därefter sjunka eller ligga oförändrade

³ Statistiska centralbyrån. Sveriges ekonomi – statistiskt perspektiv, nr 4 2022. [Ekonomi tappar fart \(scb.se\)](https://www.scb.se/ekonomi-tappar-fart). Hämtad: 2024-05-20

under åren fram till 2008. Mellan åren 2011 och 2022 har kvinnors inkomster gått från att vara drygt 86,4 procent av männens inkomster till 89,1 procent.

Figur 2: Medianvärden av sammanräknad förvärvsinkomst i fasta priser efter 2022 års prisnivå perioden 2000–2022 för båda könen åldersgrupp 20–64 år.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

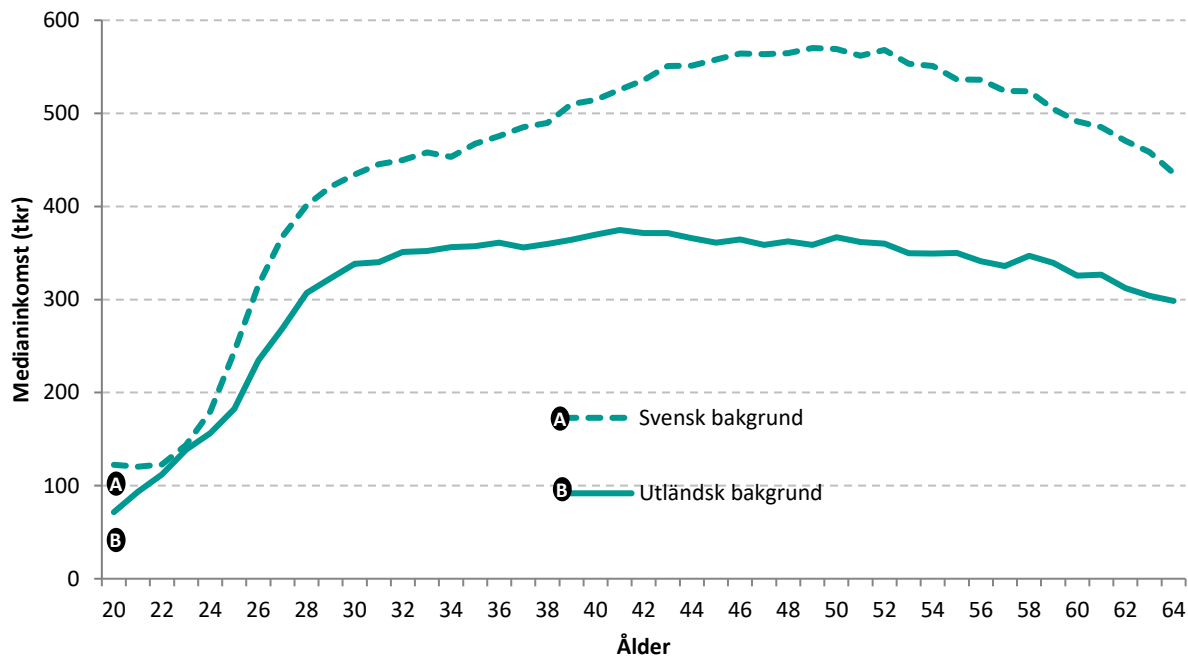
Bland befolkningen i Stockholms stad i åldern 20–64 år hade 39,1 procent utländsk bakgrund år 2022. Gruppen med utländsk bakgrund definieras som individer födda i utlandet alternativt födda i Sverige med två utrikes födda föräldrar. Gruppen med svensk bakgrund utgörs i stället av individer födda i Sverige med minst en förälder som är född i Sverige. Inkomstskillnaderna mellan dessa två grupper är tydliga då medianinkomsterna för de med utländsk bakgrund uppgick till cirka 321 600 kronor, medan motsvarande medianinkomst för de med svensk bakgrund uppgick till ungefär 457 100 kronor år 2022. Medianinkomsten för individer med utländsk bakgrund var 30,0 procent lägre jämfört med inkomsten för de med svensk bakgrund.

Av Figur 3 framgår att de med svensk bakgrund för varje ålder har högre medianinkomst jämfört med de med utrikes bakgrund, men inkomstgapet varierar beroende på ålder. Skillnaden är som minst i åldrarna upp till 26 år då inkomsterna för de med utrikes bakgrund uppgick till i snitt 73 procent av inkomsterna för de med inrikes bakgrund. Som störst är skillnaden mellan grupperna i åldrarna runt 50 år då inkomster för de med utrikes bakgrund utgör cirka 70 procent av inkomster för de med inrikes bakgrund.

När inkomsterna för de med utländsk bakgrund diskuteras bör det nämnas att det rör sig om en mycket heterogen grupp med varierande förutsättningar på arbetsmarknaden. Faktorer som ursprungsland, utbildningsnivå, vistelsetid i Sverige, ålder vid invandring och orsak till invandring påverkar förutsättningarna på den svenska arbetsmarknaden och därmed

inkomsterna. Totalt sett har gruppen med utländsk bakgrund en något lägre utbildningsnivå, vilket skulle kunna vara en bidragande orsak till inkomstskillnaderna⁴.

Figur 3: Medianvärden av sammanräknad förvärvsinkomst för individer med svensk och utländsk bakgrund i åldern 20–64 år, år 2022.

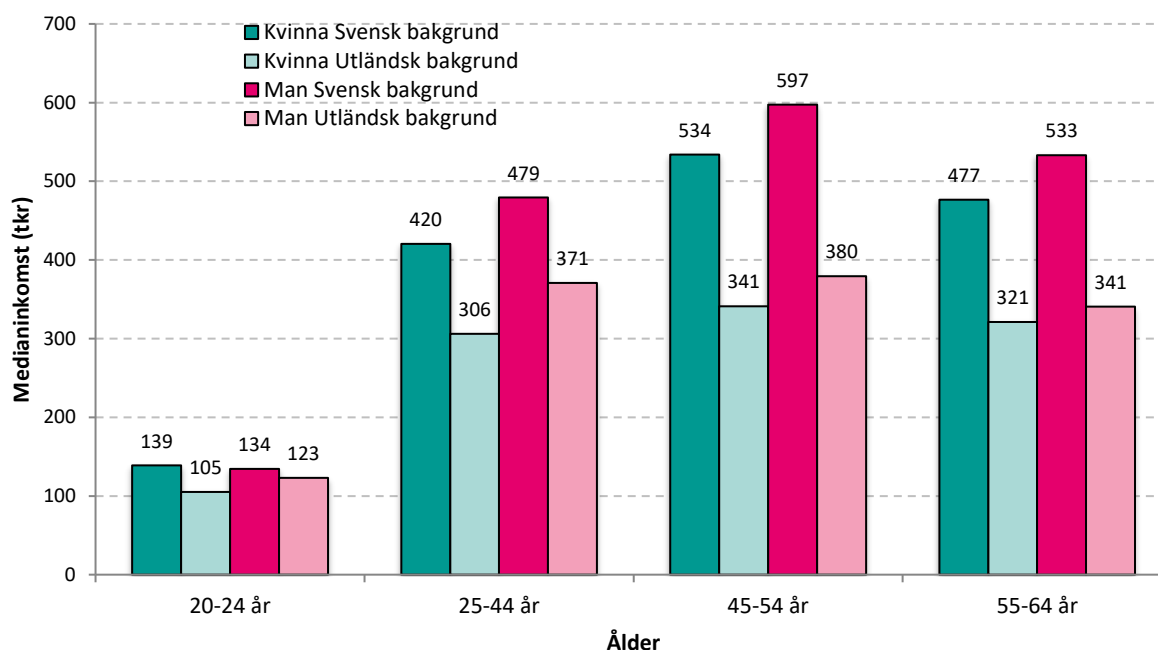

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

När statistiken delas upp på kön, åldersgrupp samt svensk och utländsk bakgrund, framgår att både kvinnor med svensk respektive utländsk bakgrund har lägre inkomster än männen för samtliga åldersgrupper utom den yngsta, 20-24 år. I denna grupp har kvinnor med inrikes bakgrund högst medianinkomst, vilket framgår av Figur 4. I övriga åldersgrupper finns ett genomgående mönster där kvinnor med utländsk bakgrund har lägst inkomster, medan män med svensk bakgrund har högst inkomster. I åldersgruppen 45-54 år är skillnaden mellan grupperna som störst, då uppgår inkomsten för kvinnor med utländsk bakgrund till 57 procent av inkomsten för män med svensk bakgrund. Skillnaderna mellan könen är mindre bland de med utländsk bakgrund jämfört med de med svensk bakgrund för de två äldsta åldersgrupperna, medan könskillnaderna är mindre för de med svensk bakgrund i de yngre åldersgrupperna.

⁴ SCB, *Befolkningens utbildning 2020*, hämtad 19 maj 2023.

Figur 4: Medianvärden av sammanräknad förvärvsinkomst uppdelat på kön samt svensk och utländsk bakgrund, år 2022.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

2.2 Inkomster för befolkningen 65 år och äldre

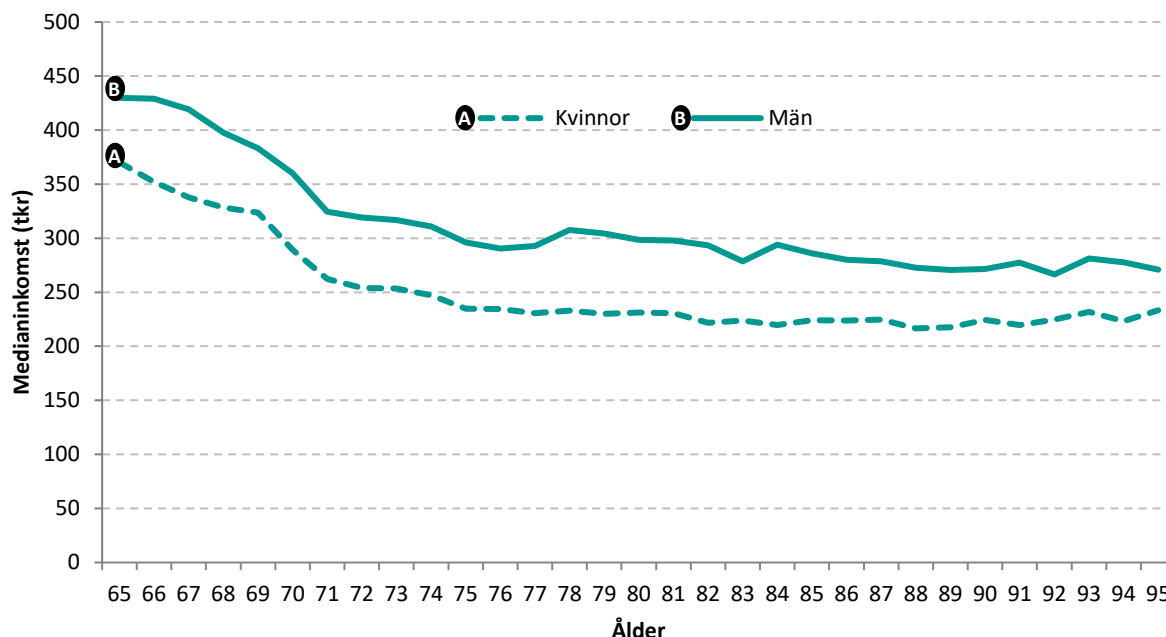
I detta delavsnitt presenteras de sammanräknade förvärvsinkomsterna för åldersgruppen 65 år och äldre. För denna åldersgrupp utgörs inkomsterna huvudsakligen av pensioner, eftersom majoriteten av befolkningen slutar förvärvsarbeta efter 65 års ålder⁵. Därför ligger inkomsterna generellt på en lägre nivå jämfört med befolkningen 20–64 år. År 2022 uppgick medianinkomsten för män i denna åldersgrupp till 326 300 kronor, medan motsvarande inkomster uppgick till 250 100 kronor för kvinnor.

Av Figur 5 framgår att medianinkomsterna minskar successivt från och med 65 års ålder för både kvinnor och män. Det beror på att fler och fler upphör att förvärvsarbeta med stigande ålder. Dessutom kan pensionsupplägg som innebär större uttag under de första pensionsåren bidra till den tydliga inkomstminskningen fram till cirka 75 års ålder. Vid 65 års ålder uppgår inkomsterna till 429 800 kronor för män och 370 200 kronor för kvinnor. För män vid 80 års ålder uppgår medianinkomsten till 298 400 kronor vilket är 30,6 procent lägre. För 80-åriga kvinnor är medianinkomsten 231 300 kronor, vilket är 37,5 procent lägre inkomst jämfört med 65-åriga kvinnor.

Kvinnor i åldersgruppen 65 år och äldre har liksom för åldrarna 20–64 år lägre medianinkomster än män för samtliga åldrar. Inkomstgapet mellan könen är som minst i åldrarna 65–70 år då kvinnors medianinkomster uppgår i snitt till 82,7 procent av männens inkomster. I de allra äldsta åldrarna är antalet personer få, vilket kan ge tydliga slumpmässiga effekter. Därför presenteras medianinkomsterna fram till åldern 95 år.

⁵Pensionsmyndigheten, *Pensionsåldrar och arbetslivets längd*, hämtad 23 maj 2023.

Figur 5: Medianvärde av sammanräknad förvärvsinkomst i åldrarna 65 år och äldre för kvinnor och män, år 2022.

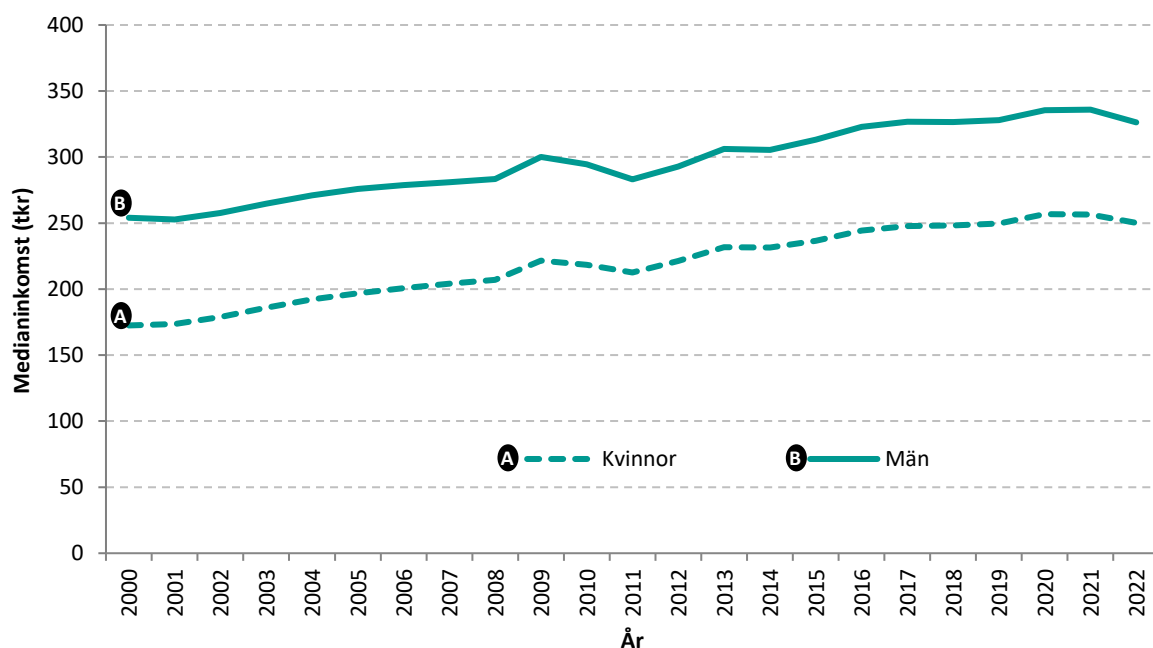
Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

De inflationsjusterade medianinkomsterna har ökat successivt för de äldre mellan åren 2000 och 2021, totalt med 32 procent för män och 49 procent för kvinnor. Mellan åren 2021 och 2022 noteras en minskning av medianinkomsterna i fasta priser med 2,5 procent för kvinnor och 2,8 procent för män. Samma trend sågs även för åldersgruppen 20–64 år och härleds till den kraftigt ökade inflationen⁶ mellan dessa år. Även mellan åren 2010 och 2011 samt 2014 minskade medianinkomsterna för båda könen, som en konsekvens av den tidigare nedgången i ekonomin vilket påverkade de årliga omräkningarna av den allmänna pensionen.

Trots att kvinnors medianinkomster under perioden 2000–2022 har ökat mer än för män kvarstår ett tydligt inkomstgap mellan könen under hela perioden. Vid periodens början, år 2000, uppgick kvinnornas medianinkomster till 68,7 procent av männens medianinkomster. Vid år 2022 hade skillnaderna minskat något då kvinnornas medianinkomster uppgick till ungefär 76,7 procent av männens medianinkomster.

⁶ Statistiska centralbyrån. Sveriges ekonomi – statistiskt perspektiv, nr 4 2022. [Ekonomi tappar fart \(scb.se\)](https://www.scb.se/ekonomi-tappar-fart). Hämtad: 2024-05-20.

Figur 6: Medianvärde av sammanräknad förvärvsinkomst i fasta priser efter 2022 års prisnivå perioden 2000–2022 för båda könen åldersgrupp 65 år och äldre.

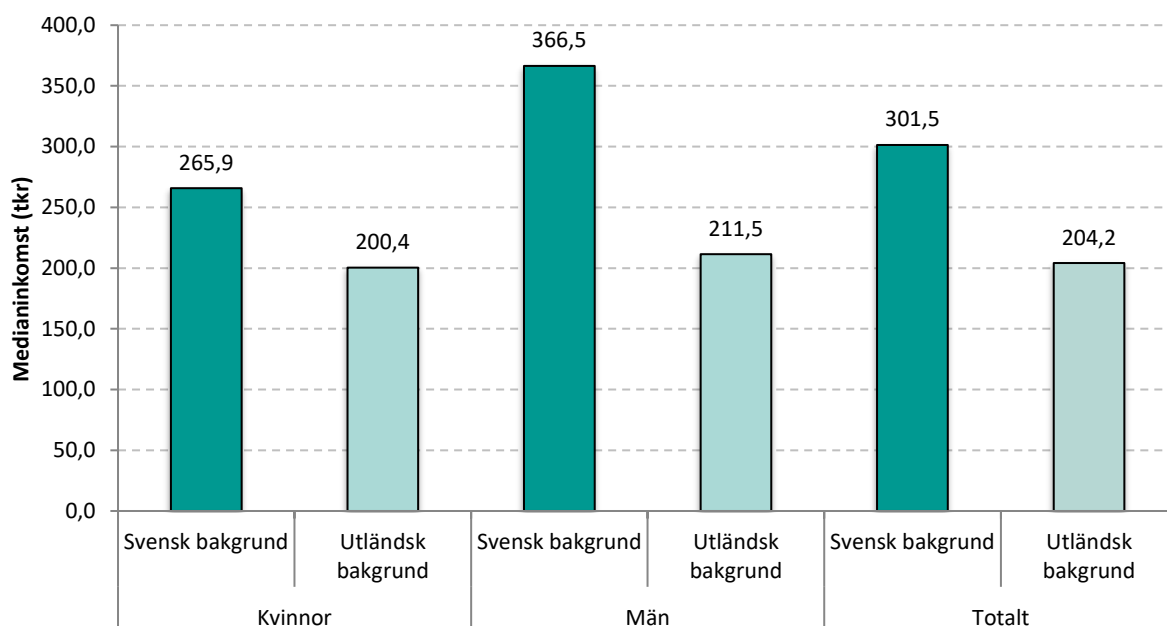
Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

Av befolkningen i åldersgruppen 65 år och äldre hade en fjärdedel utländsk bakgrund år 2022. Andelen med utländsk bakgrund inom denna åldersgrupp är således lägre jämfört med andelen bland åldrarna 20–64 år (se avsnitt 2.1). Medianinkomsterna för äldre (65+ år) med svensk bakgrund uppgick år 2022 till 301 500 kronor, medan motsvarande inkomst för de med utländsk bakgrund var 204 200 kronor. Om medianinkomsterna studeras både för kön och bakgrund framgår att, liksom för befolkningen i åldern 20–64 år, medianinkomsten är högst för män med svensk bakgrund och lägst för kvinnor med utländsk bakgrund. Skillnaderna mellan kvinnor och män är betydligt mindre bland de med utländsk bakgrund jämfört med gruppen med svensk bakgrund.

En bidragande orsak till att medianinkomsterna är betydligt lägre för de med utländsk bakgrund är att denna grupp har förvärvsarbetat på den svenska arbetsmarknaden färre år än de med svensk bakgrund och därmed har lägre pensioner. Enligt Pensionsmyndighetens⁷ uppgifter hade med utrikes födda i genomsnitt 22,5 år med intjänande till inkomstgrundad pension bland de som påbörjade uttag av inkomstpension under år 2023. Personer födda i Sverige hade som jämförelse i genomsnitt 43,8 intjänandeår vid samma tidpunkt.

⁷Pensionsmyndigheten, [Pensionsåldrar och arbetslivets längd - svar på regeringsuppdrag 2024 | Pensionsmyndigheten](#), hämtad 2024-05-31.

Figur 7: Medianvärde av sammanräknad förvärvsinkomst för befolkningen 65 år och äldre, uppdelat på kön samt svensk och utländsk bakgrund, år 2022.

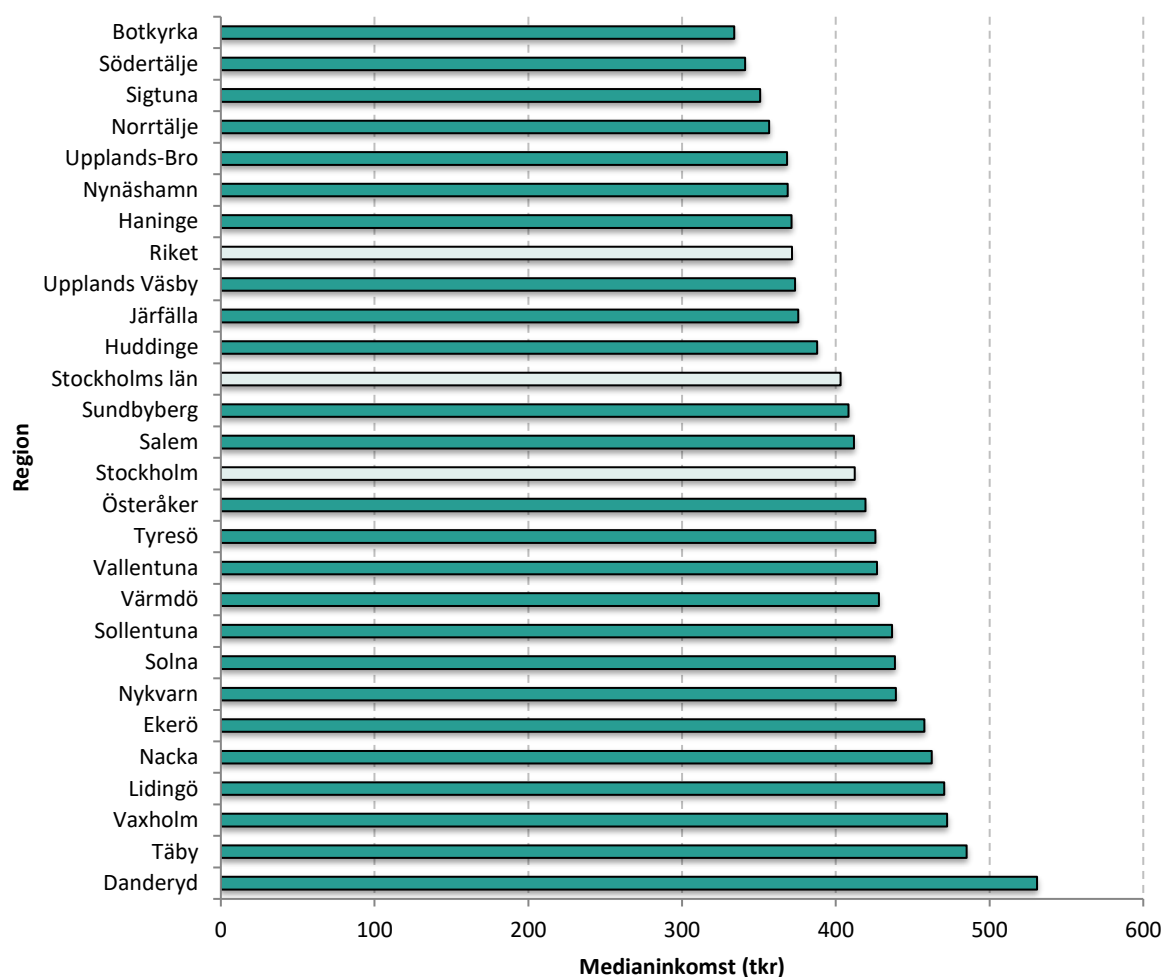
Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

2.3 Inkomster för befolkningen i stadens områden

I detta delavsnitt presenteras medianvärden av sammanräknad förvärvsinkomst efter geografisk indelning, för befolkningen 20–64 år respektive 65 år och äldre. Som en inledning presenteras medianinkomsterna för åldersgruppen 20–64 år per kommun i Stockholms län samt förr hela riket i Figur 8. Kommunen med högst medianinkomst är Danderyd, där medianinkomsten uppgick till 530 800 kronor år 2022. Därefter följer Täby och Vaxholm, vars medianinkomster uppgick till 485 000 kronor respektive 472 400 kronor. Stockholms stads medianinkomst var 412 300 kronor, vilket gör att staden placerar sig på plats 14 av länets 26 kommuner vad gäller inkomstnivå.

Befolkningen i Botkyrka kommun hade den lägsta medianinkomsten i länet, 334 000 kronor. Därefter följer Södertälje och Sigtuna vars medianinkomster uppgår till 341 000 respektive 350 900 kronor. Botkyrka, Södertälje och Sigtuna är även de tre kommuner i Stockholms län som har högst andel i befolkningen med utländsk bakgrund.

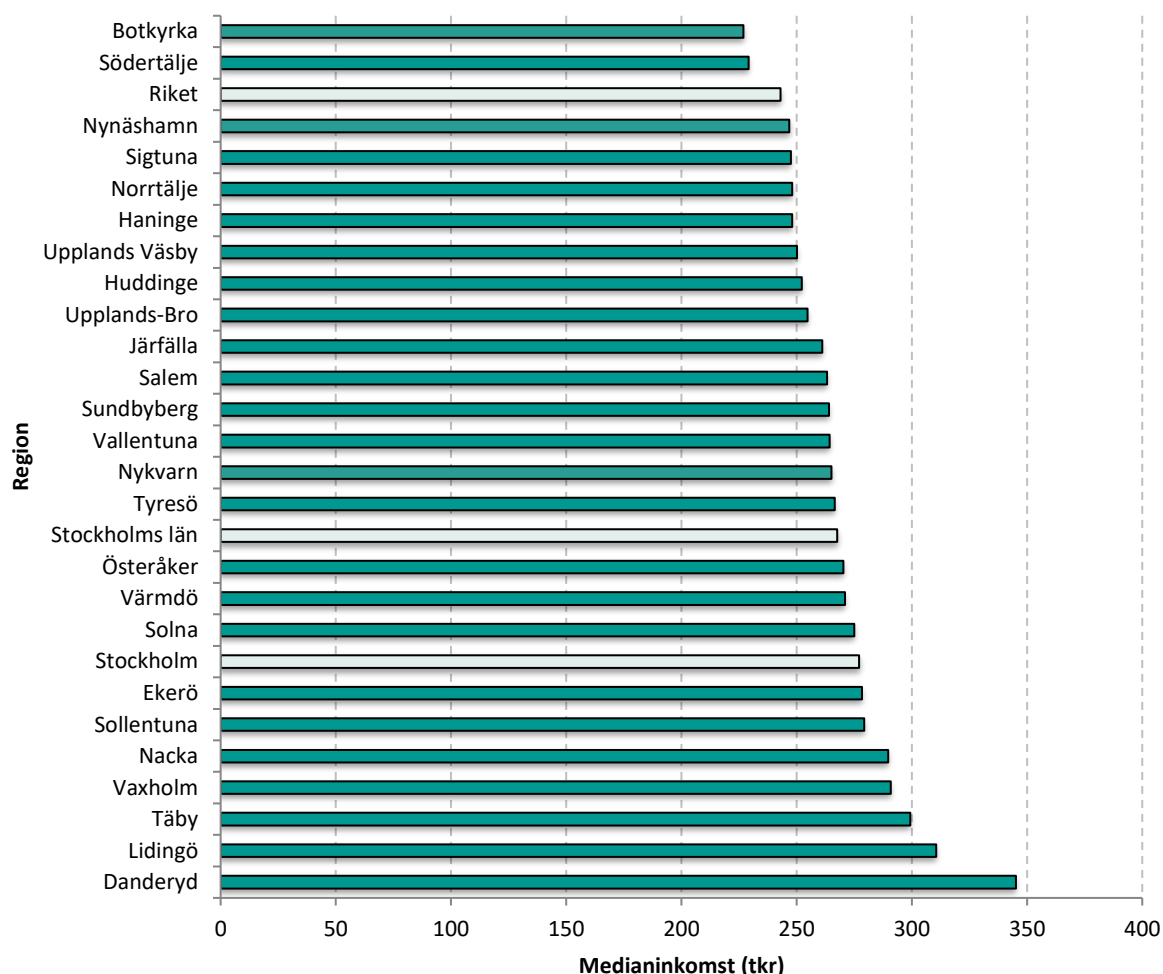
Figur 8: Medianvärde av sammanräknad förvärvsinkomst per kommun i Stockholms län samt hela riket för befolkningen 20–64 år, år 2022.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

När medianvärdena för sammanräknad förvärvsinkomst studeras för åldersgruppen 65 år och äldre noteras i stort sett samma mönster vad gäller kommuner med högst respektive lägst medianinkomster, dock på en generellt lägre nivå för respektive kommun jämfört med inkomsterna i åldersgrupper 20–64 år. I Danderyd medianinkomster högst, 345 200 kronor och i Botkyrka är medianinkomster lägst på 226 900 kronor. För åldersgruppen 65+ år uppgår medianinkomsten i Stockholms stad till 277 100 kronor, vilket betyder att Stockholm stad har den åttonde högsta inkomstnivån i länet för den åldersgruppen.

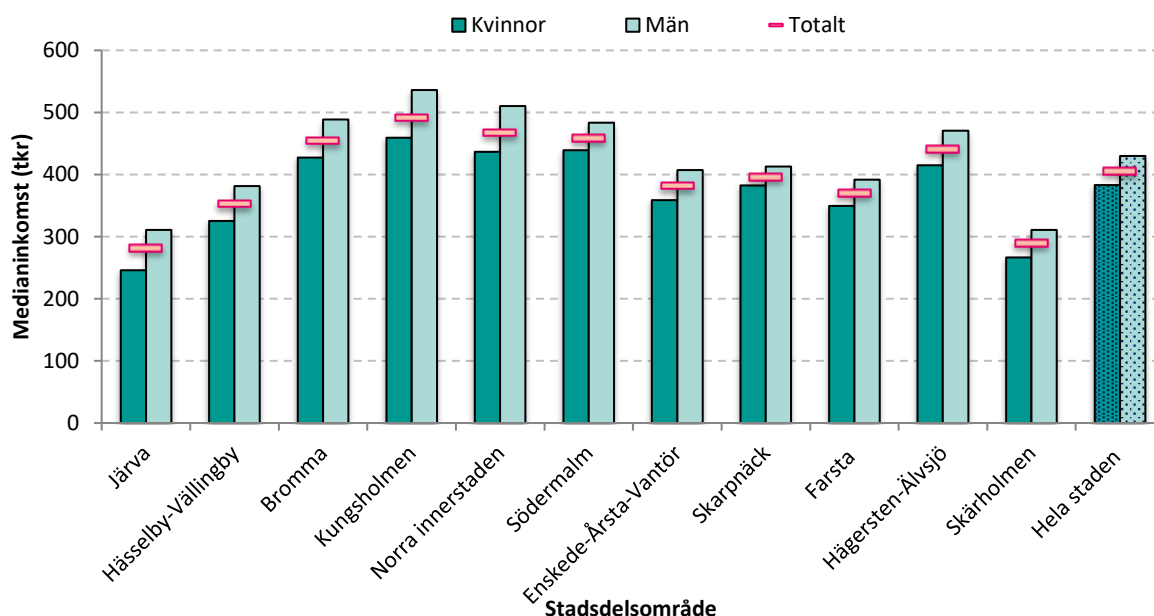
Figur 9: Medianvärde av sammanräknad förvärvsinkomst per kommun i Stockholms län samt hela riket för befolkningen 65 år och äldre, år 2022.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

Om en jämförelse i stället görs mellan stadsdelsområden inom Stockholms stad framgår att medianinkomsterna varierar kraftigt, vilket visas för åldersgruppen 20–64 år i Figur 10. De högsta medianinkomsterna år 2022 fanns i Kungsholmen och Norra innerstaden, medan befolkningen i Järva och Skärholmen hade de lägsta medianinkomsterna. Medianinkomsterna var genomgående högre för män jämfört med kvinnor i samtliga stadsdelsområden. Skillnaderna mellan könen var som störst i Järva, där männens inkomster var 26,3 procent högre än kvinnornas. I Skarpnäck var inkomstskillnaderna mellan könen som minst där männens inkomster var 7,9 procent högre än kvinnornas.

Figur 10: Medianvärde av sammanräknad förvärvsinkomst per kön och uppdelat på stadsdelsområde för befolkning 20–64 år, år 2022.

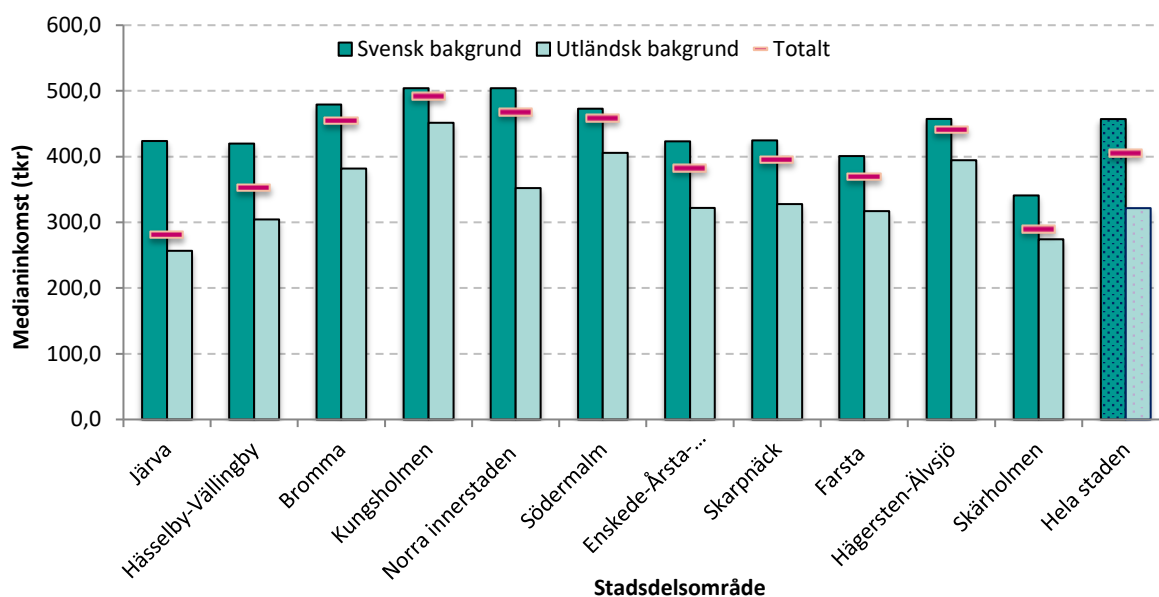

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

Även då skillnaderna mellan de med svensk och utländsk bakgrund studeras efter stadsdelsområde framgår att det finns stora variationer i staden. Individer med utländsk bakgrund hade lägst inkomster i Järva, där medianinkomsterna år 2022 uppgick till 256 600 kronor, och högst inkomster i Kungsholmen på 451 400 kronor. För individer med svensk bakgrund var inkomsterna år 2022 lägst i Skärholmen där uppgick till 340 800 kronor.

I Kungsholmen var inkomstskillnaderna mellan de med inrikes och utrikes bakgrund som lägst där individer med svensk bakgrund hade 10,5 procent högre medianinkomst än individer med utländsk bakgrund. I Järva skillnaderna betydligt större, där de med svensk bakgrund hade där nästan 40 procent högre medianinkomst jämfört med befolkningen med utländsk bakgrund.

Figur 11: Medianvärde av sammanräknad förvärvsinkomst uppdelat på svensk och utländsk bakgrund per stadsdelsområde, för befolkning 20–64 år, år 2022.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

I Figur 12 visas hur de inflationsjusterade medianinkomsterna har utvecklats i staden mellan åren 2000 och 2022, uppdelat på Inre staden⁸, Västerort⁹ och Söderort¹⁰. Mellan år 2021 och 2022 noteras en minskning av medianinkomsten i samtliga delar, som tidigare nämnt har sin orsak i den höga inflationen under 2022. För åldersgruppen 20–64 år uppgick minskningen mellan åren till som högst 3,0 procent i Söderort, följt av 2,9 procent i Inre staden och 2,8 procent i Västerort. För åldersgruppen 65 år och äldre var minskningen störst i Västerort på 3,0 procent, följt av 2,8 procent i Inre staden och 2,4 procent i Söderort.

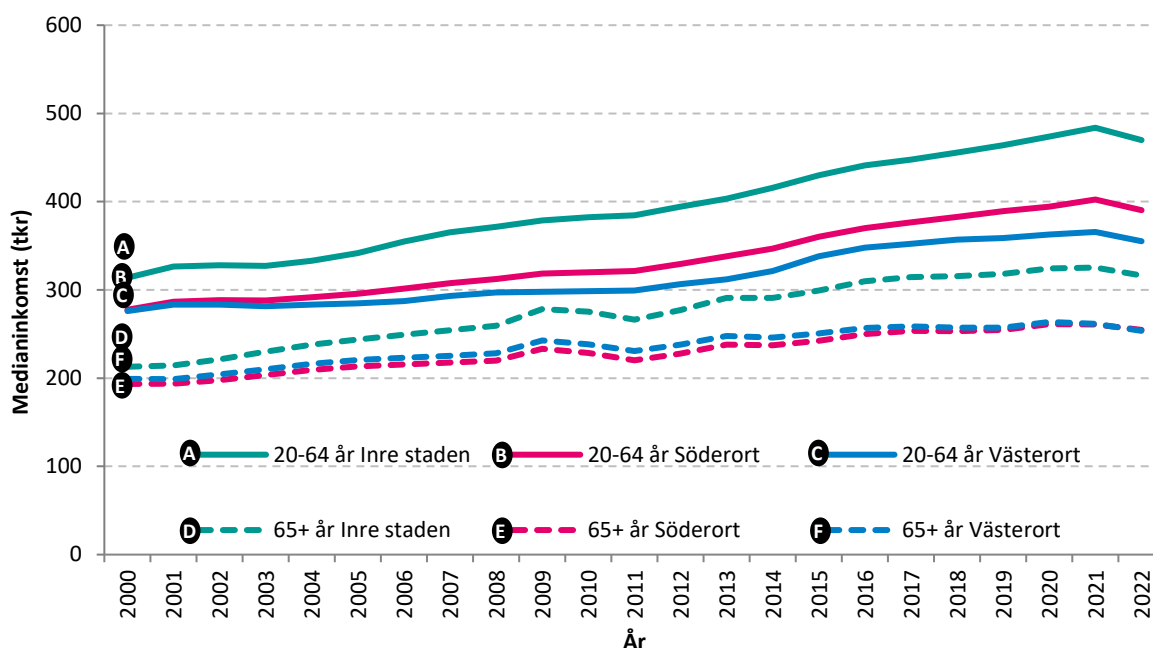
Sett till hela tidsperioden år 2000 till år 2022 har Inre staden haft den kraftigaste inkomstökningen, på 49,7 procent för åldrarna 20–64 år och 48,6 procent för de äldre. I Västerort har inkomstutvecklingen varit långsammare under samma period, med 28,7 procent för befolkningen 20–64 år och 27,4 procent för åldersgruppen 65 år och äldre.

⁸ Inre staden inkluderar stadsdelsområdena Kungsholmen, Norra innerstaden och Södermalm.

⁹ Västerort inkluderar stadsdelsområdena Bromma, Hässelby-Vällingby och Järva.

¹⁰ Söderort inkluderar stadsdelsområdena Hägersten-Älvsjö, Enskede-Årsta-Vantör, Skarpnäck, Farsta och Skärholmen.

Figur 12: Medianvärde av sammanräknad förvärvsinkomst, i fasta priser justerat efter 2022 års prisnivå, för befolkningen perioden 2000–2022 uppdelat på ålder och områden.

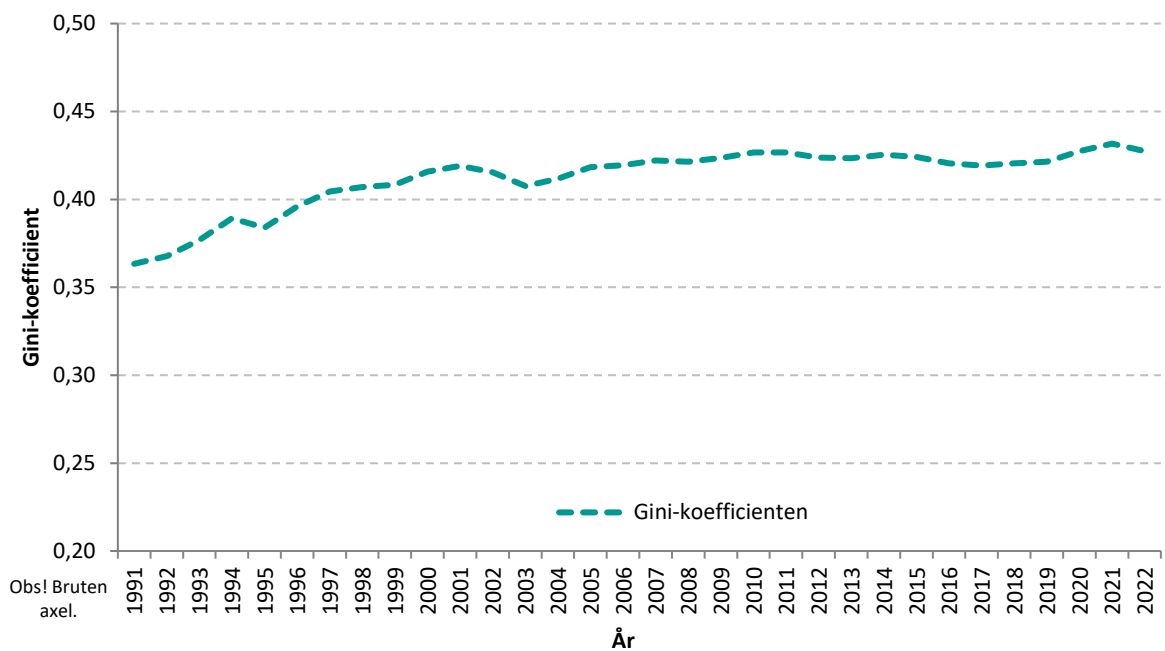

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

För att få en uppfattning om inkomstspridningen för befolkningen används ett mått som kallas Gini-koefficienten, som mäter hur inkomsterna fördelas över hela inkomstskalan och kan anta ett värde mellan 0 och 1. Ju lägre värde på Gini-koefficienten, desto mer jämnt fördelade är inkomsterna mellan invånarna.

År 2022 uppgick Gini-koefficienten för sammanräknad förvärvsinkomst bland befolkningen 20 år och äldre till 0,427 i Stockholm, vilket är en minskning mot föregående års värde på 0,432. Det innebär att inkomstspridningen har blivit något mindre bland Stockholms stads förvärvsarbetande. Av Figur 13 framgår att Gini-koefficienten har ökat sedan 1991, då den uppgick till 0,363. Inkomsterna har således blivit mer ojämnt fördelade bland Stockholms stads invånare sedan 1991, men under 2000-talet har inkomstfördelningen varit relativt stabil även om 2021 visade på en något högre ökning jämfört med föregående år. Mellan år 2000 och 2022 har Gini-koefficienten ökat med 2,8 procent.

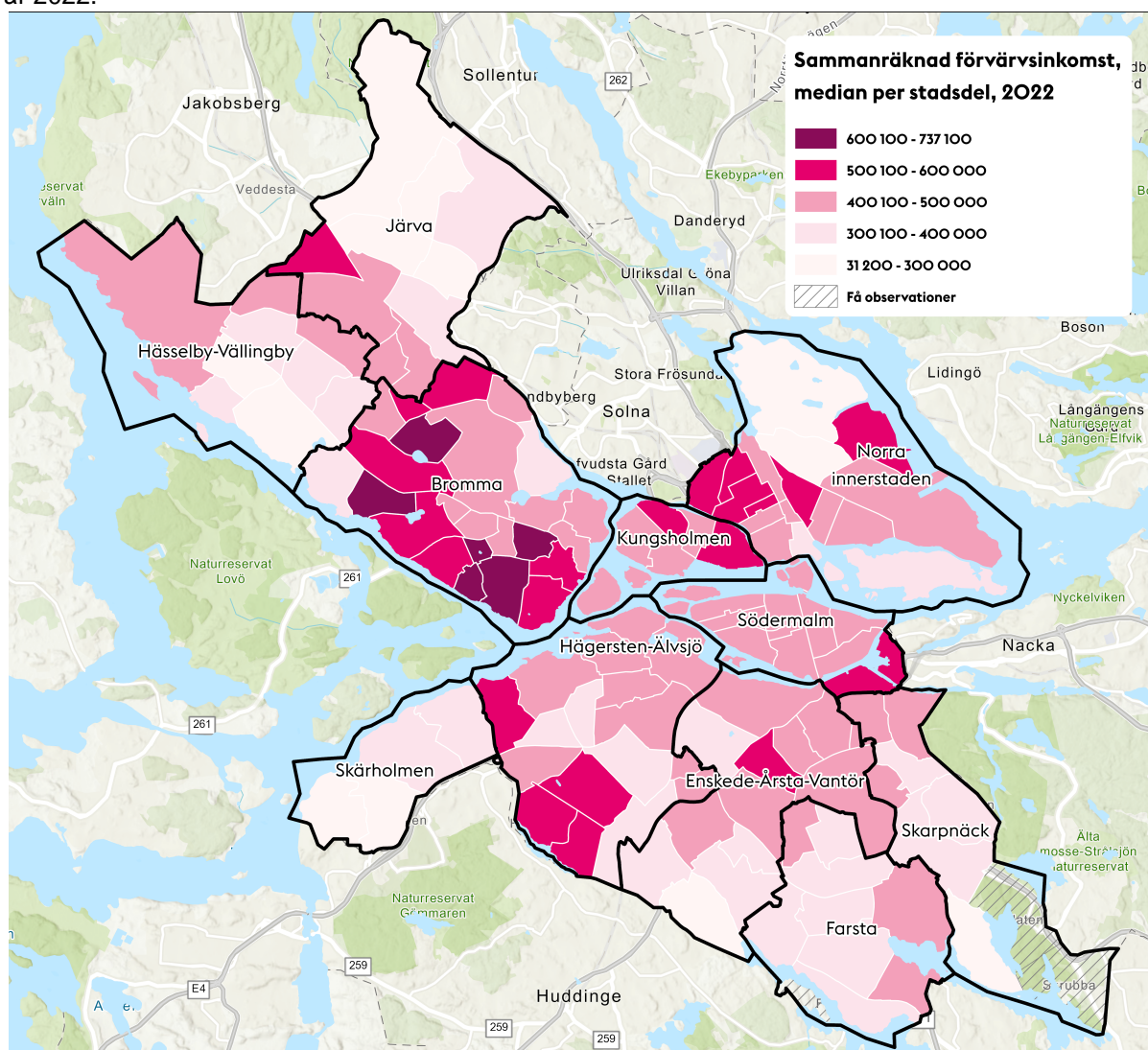
Figur 13. Gini-koefficient för befolkningen 20 år och äldre i Stockholm stad, år 1991–2022.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

I kartan i Figur 14 illustreras hur individers sammanräknade förvärvsinkomst varierade mellan Stockholms stadsdelar år 2022. Stadsdelarna med högst ekonomisk standard ligger framför allt i stadsdelsområdet Bromma, men även i Hägersten-Älvsjö och Enskede-Årsta-Vantör. De stadsdelar med lägst median av sammanräknad förvärvsinkomst ligger i universitetsområdena Universitetet och Tekniska Högskolan, som ligger i Norra innerstaden. Dessa stadsdelar bebos i hög grad av studenter, som förvärvsarbetar i låg utsträckning. Därefter kommer stadsdelarna Rinkeby, Tensta och Husby i Järva med de lägsta sammanräknade förvärvsinkomsterna.

Figur 14: Karta över medianvärden av sammanräknad förvärvsinkomst per stadsdel i Stockholm stad år 2022.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

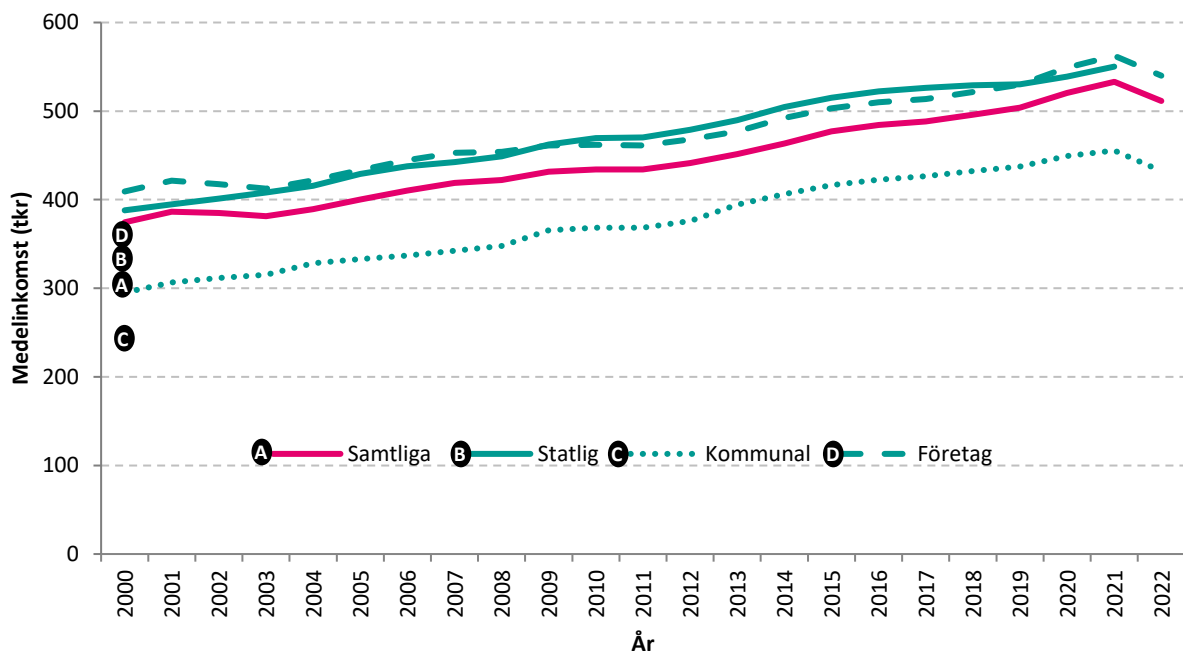
2.4 Inkomster per bransch och sektor

I detta delavsnitt presenteras arbetsinkomsterna för förvärvsarbetande i Stockholm stad. Arbetsinkomsterna utgörs av inkomster från löner och näringsverksamhet, ersättning i samband med sjukdom, föräldrapenning samt dag ersättning vid repetitionsutbildning och civilförsvär. Däremot ingår inte arbetsmarknadsstöd samt sjuk- och aktivitetsersättning, som inkluderas i sammanräknad förvärvsinkomst.

I Figur 15 presenteras inkomstutvecklingen för olika samhällssektorer¹¹ mellan åren 2000 och 2022 i fasta priser utifrån 2022 års nivå. Rapporten fokuserar i övrigt på medianen i stället för medelvärden, men då det saknas uppgifter om medianinkomst per sektor för tidigare år görs den här historiska jämförelsen med medelinkomster.

Under år 2022 uppgick den genomsnittliga arbetsinkomsten inom företagssektorn till 540 000 kronor, vilket var något högre än inom statlig sektor, 518 500 kronor, och högre än inom kommunal sektor, 432 400 kronor. Som framgår av Figur 15 nedan har reallönerna inom de olika sektorerna följt ungefär samma utveckling sedan år 2000. Inom statlig och kommunal sektor har reallönerna ökat med 156 000 respektive 152 000 kronor sedan år 2000. Inom företagssektorn har reallönerna ökat med 148 000 kronor under samma tidsperiod. Skillnaden som förelåg i medelinkomst mellan olika branscher år 2000 är därmed relativt oförändrad.

Figur 15: Utveckling av medelinkomst per sektor år 2000–2022, justerat efter 2022 års prisnivå.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

Inom samtliga sektorer var såväl medelinkomsten som medianinkomsten 2022 fortsatt högre för män än för kvinnor. Störst skillnad mellan könen fanns, liksom tidigare år, inom

¹¹ Från 2014 har SCB hämtat information om näringsgren och sektor från Företagsdatabasen (FDB). Denna information har tidigare tillhandahållits av Skatteverket, vilket skulle kunna påverka jämförbarheten bakåt i någon grad. För närmare beskrivning, se

företagssektorn, vilket redovisas i Figur 16. I denna sektor var männens medianinkomst 15,5 procent högre jämfört med kvinnornas. Motsvarande skillnad inom statlig och kommunal sektor var 6,9 respektive 4,6 procent. Inom statlig och kommunal sektor är det således en jämnare inkomstfördelning mellan könen.

Figur 16: Medianinkomst per kön och sektor, år 2022.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

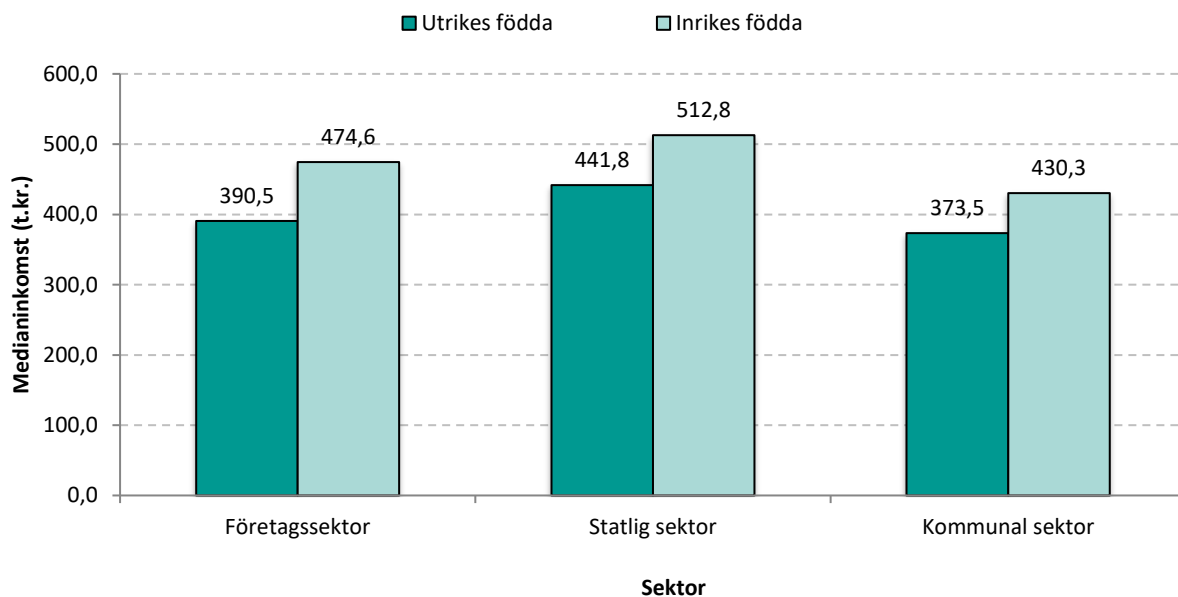
Gruppen utrikes födda utgjorde 28,3 procent av samtliga förvärvsarbetande i Stockholm stad år 2022. Merparten av dessa var sysselsatta inom företagssektorn, ca 114 000 personer, medan ca 21 200 arbetade inom kommunal sektor och drygt 8 400 inom statlig sektor. Bland utrikes födda kvinnor var det, liksom bland kvinnor födda i Sverige, en betydligt större andel sysselsatta inom offentlig sektor jämfört med privat sektor.

Medianvärdet av arbetsinkomsten var under 2022 lägre i samtliga tre sektorer för utrikes födda än för personer födda i Sverige. Störst var skillnaden inom företagssektorn, dvs samma sektor som hade störst inkomstskillnad mellan män och kvinnor, där utrikes födda i genomsnitt hade 17,7 procent lägre inkomst än inrikes födda. I den statliga sektorn var arbetsinkomsterna för utrikes födda nästan 14 procent lägre jämfört med de inrikes födda, och i kommunal sektor var motsvarande drygt 13 procent lägre.

Gruppen utrikes födda är inte en homogen grupp, utan omfattar individer från olika länder, med olika utbildningsbakgrund, olika orsaker till invandring och varierande vistelsetid i Sverige. Även om det är svårt att dra några generella slutsatser om gruppen som sådan är utbildningsnivån totalt sett något lägre bland de utrikes födda¹², vilket skulle kunna vara en bidragande orsak till inkomstskillnaderna.

¹² SCB, *Befolkningens utbildning 2020*, hämtad 24 maj 2023.

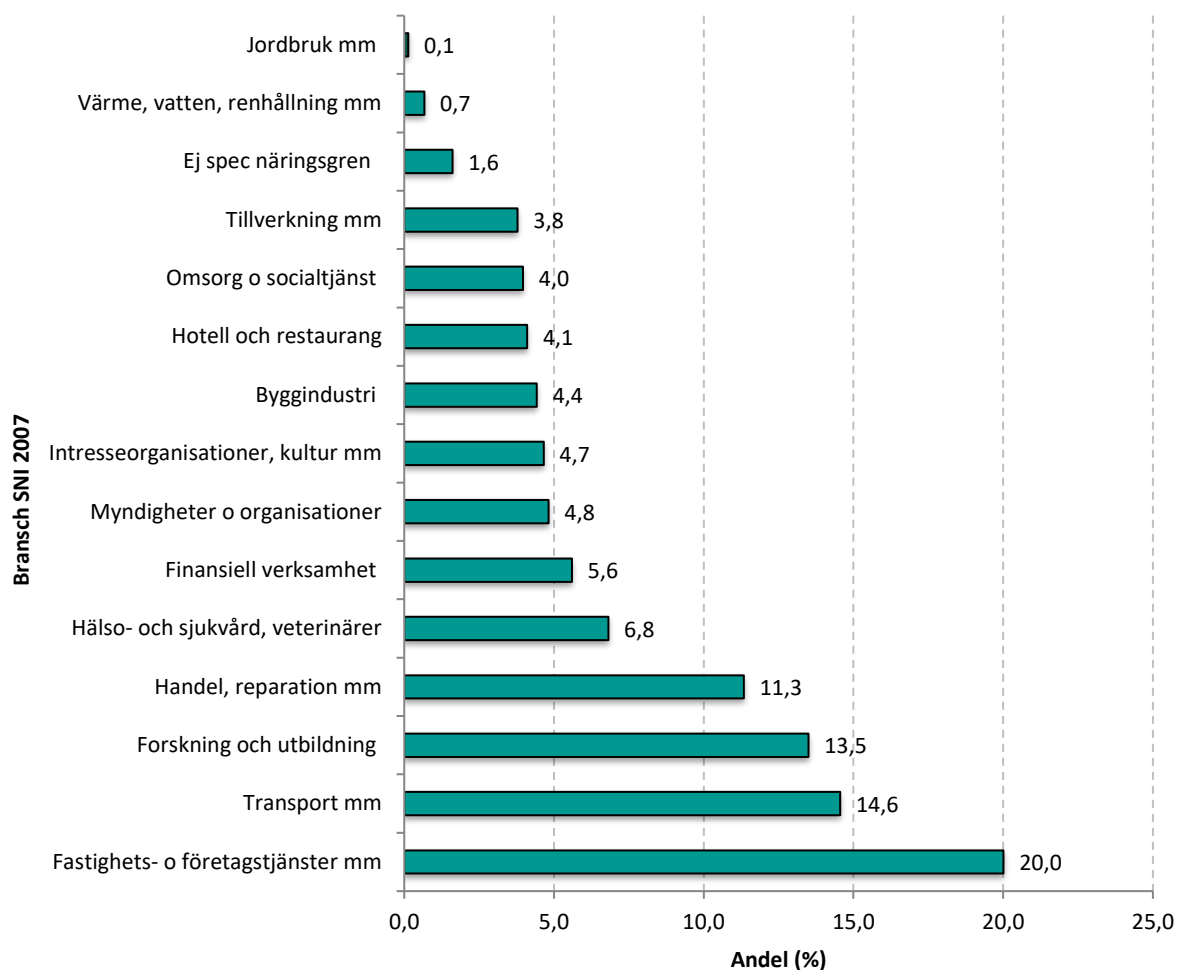
Figur 17: Medianvärden av sammanräknad förvärvsinkomst uppdelat på sektor samt bakgrund (inrikes och utrikes födda) år 2022.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

I kommande diagram Figur 18 till Figur 21 presenteras medianinkomsterna uppdelat per bransch. Den bransch inom vilken de flesta i Stockholm är sysselsatta är fastighets- och företagstjänster (i huvudsak företagstjänster). Branschen sysselsätter ungefär en femtedel av de förvärvsarbetande i Stockholm, se Figur 18. Därefter följer transport samt forskning och utbildning. De två branscher som sysselsätter lägst andel i Stockholms stad är värme, vatten och renhållning samt jordbruk. Dessa två branscher sysselsätter tillsammans mindre än en procent av Stockholms förvärvsarbetande befolkning.

Figur 18: Andel förvärvsarbetande per bransch enligt SNI 2007 (grov nivå), år 2022.

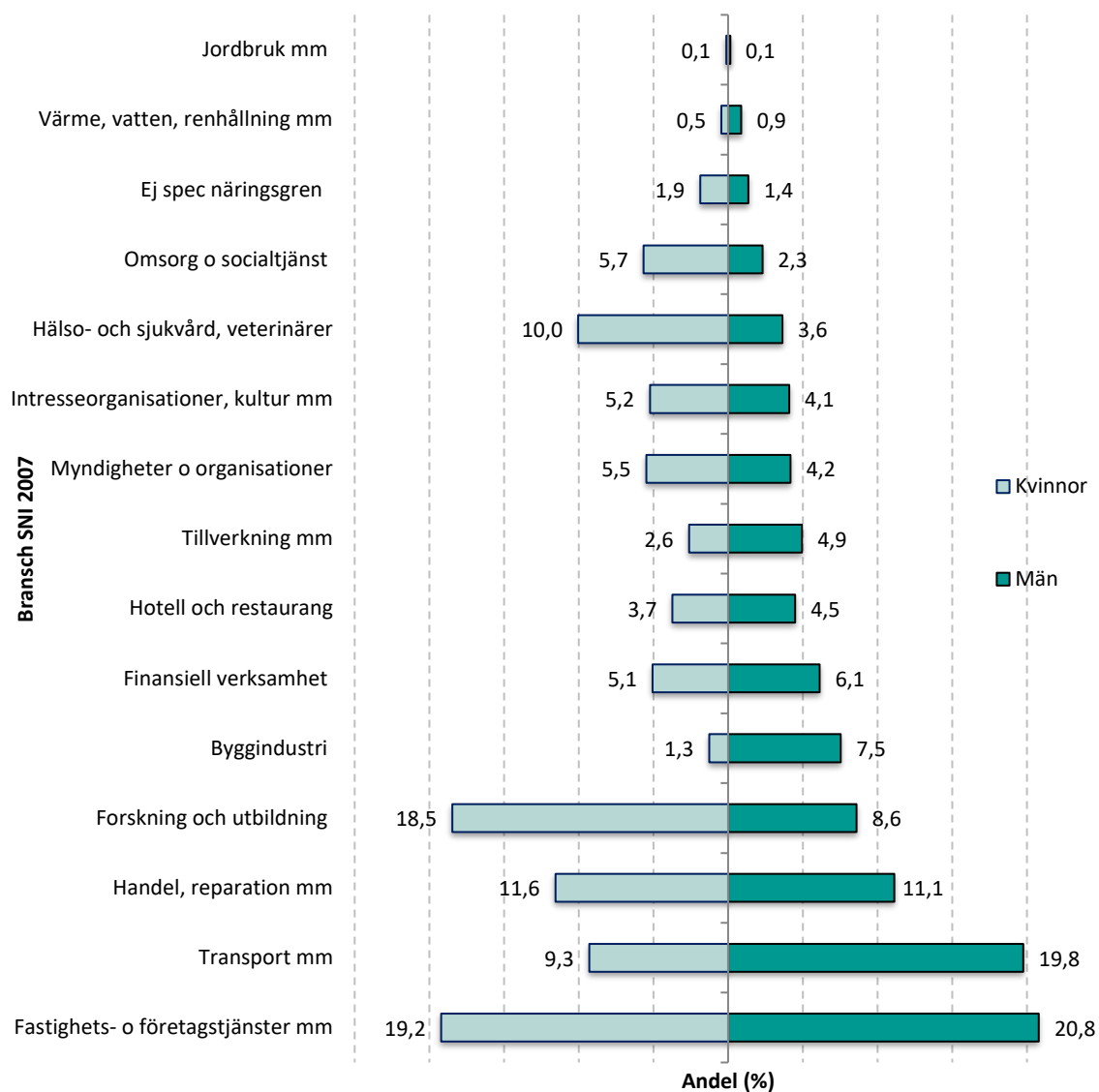

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

För att illustrera könsuppdelningen i de olika branscherna visas i Figur 19 andelen män och kvinnor som förvärvsarbetar inom respektive bransch. Den bransch med störst andel kvinnor är fastighets- och företagstjänster, som utgörs av 19,2 procent av de förvärvsarbetande kvinnorna år 2022, följt av forskning och utbildning som stod för 18,5 procent av de förvärvsarbetande kvinnorna. Män förvärvsarbetar också i störst utsträckning inom fastighets- och företagstjänster, som sysselsatte 20,8 procent av männen, följt av transport, som stod för 19,8 procent av de förvärvsarbetande männen.

Inom forskning och utbildning, hälso- och sjukvård samt omsorg och socialtjänst finns en tydlig överrepresentation av kvinnor, medan transport, magasinering och kommunikation samt byggindustri har en större andel män.

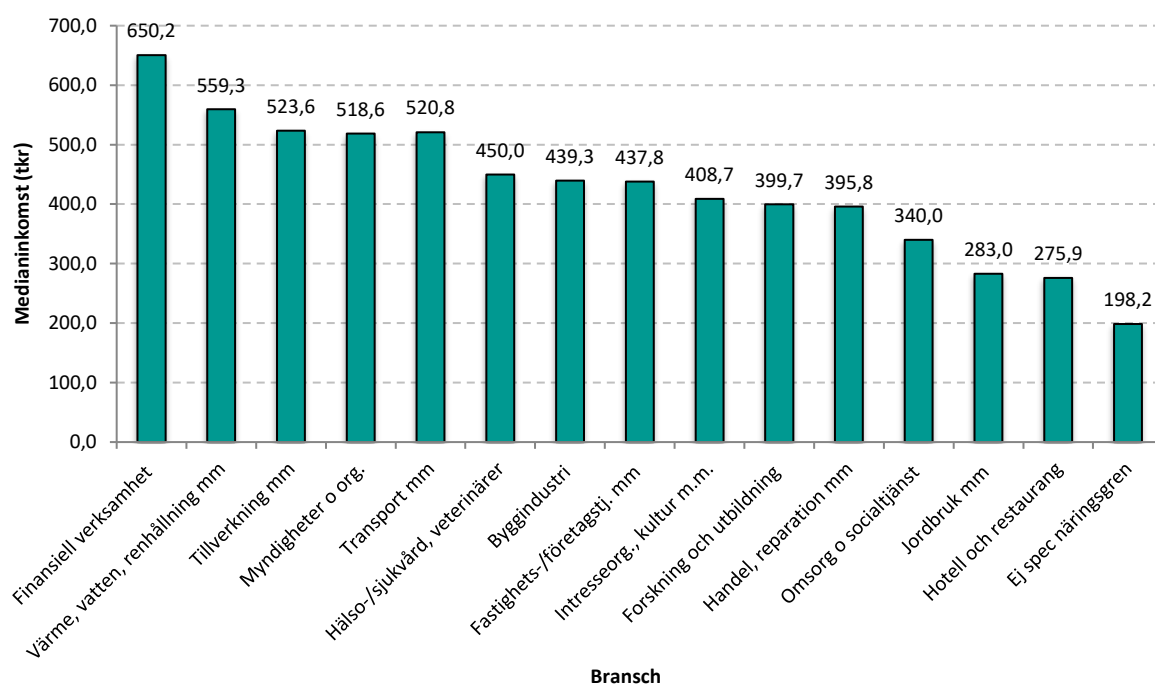
Figur 19: Andel förvärvsarbetande per bransch enligt SNI 2007 (grov nivå), uppdelat på kön, år 2022.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

Medianinkomsten skiljer sig relativt mycket mellan de olika branscherna, vilket framgår av Figur 20. Medianinkomsten är högst inom finansiell verksamhet där den år 2022 uppgick till 650 200 kronor, följt av vatten, värme och renhållning på 559 300 kronor samt tillverkning på 523 600 kronor. Lägst är medianinkomsten var det inom hotell och restaurang, där medianinkomsten uppgick till 275 900 kronor.

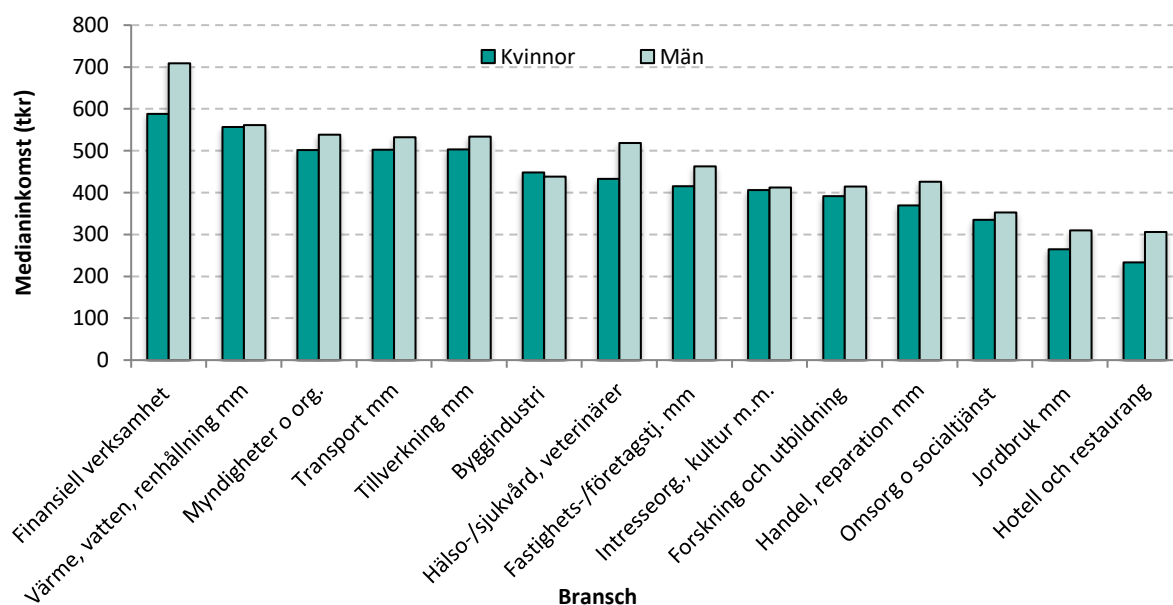
Figur 20: Medianinkomst efter bransch, SNI 2007 (grov nivå), år 2022.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

Inom samtliga branscher, förutom bygginndustrin, var medianinkomsten högre för män än för kvinnor. För bygginndustrin var männens arbetsinkomster 2,1 procent lägre än kvinnornas inkomst. Inom branscherna värme, vatten och renhållning samt intresseorganisationer och kultur var det en relativt liten skillnad mellan könen. Där var mäns löner 0,8 respektive 1,4 procent högre än kvinnors år 2022. Inom hotell och restaurang samt finansiell verksamhet var skillnaden mellan könen störst. Där var männens medianlön 31,2 respektive 20,5 procent högre än kvinnornas.

Figur 21: Medianinkomst kvinnor och män, uppdelat efter bransch enligt SNI 2007 (grov nivå), år 2022.

Källa: SCB

3 Inkomster för hushåll i Stockholms stad

I detta avsnitt beskrivs inkomsterna för stadens hushåll och familjer. Inkomstslaget som presenteras är den disponibla inkomsten, som avser de totala inkomsterna för hushållets medlemmar och inkluderar alla skattepliktiga och skattefria transfereringar, minus skatt och övriga negativa transfereringar. Till skillnad från sammanräknad förvärvsinkomst ingår kapitalinkomster i disponibel inkomst. Förändringar i kapitalinkomster kan därmed ha en påverkan på den disponibla inkomsten.

Till och med år 2014 redovisades de disponibla inkomsterna för stadens familjer och från och med år 2015 redovisas inkomsterna för stadens hushåll. Tidsserierna bryts därför år 2014 då två inkomstvärden anges, ett enligt familjedefinitionen och ett för hushåll. Se *5 Bilaga Källor och definitioner* för närmare beskrivning av disponibel inkomst samt familje- och hushållsbegreppet.

3.1 Hushållens disponibla inkomster

Stockholm stad bestod år 2022 av drygt 461 300 hushåll¹³, varav den största gruppen utgörs av ensamboende hushåll, se Tabell 1. Bland hushåll med barn utgör sammanboende med barn 0-19 år den största gruppen, med 17,2 procent av totala antalet hushåll. Övriga hushåll, som består av exempelvis tregenerationsboenden, inneboenden eller kollektiv, utgjorde 9,4 procent av det totala antalet hushåll.

Jämfört med år 2020 ökade antalet hushåll totalt med omkring 4 700 (1,0 procent). Antalet ensamstående män och kvinnor minskade med 3 100 respektive 1 000 hushåll jämfört med föregående år. Den hushållstyp som ökade mest i antal från föregående år var ensamstående män med barn 0-19 år, med en ökning på drygt 5 000 hushåll.

¹³ Avser hushåll vars huvudman (den person med högst inkomst i hushållet) är minst 20 år eller äldre.

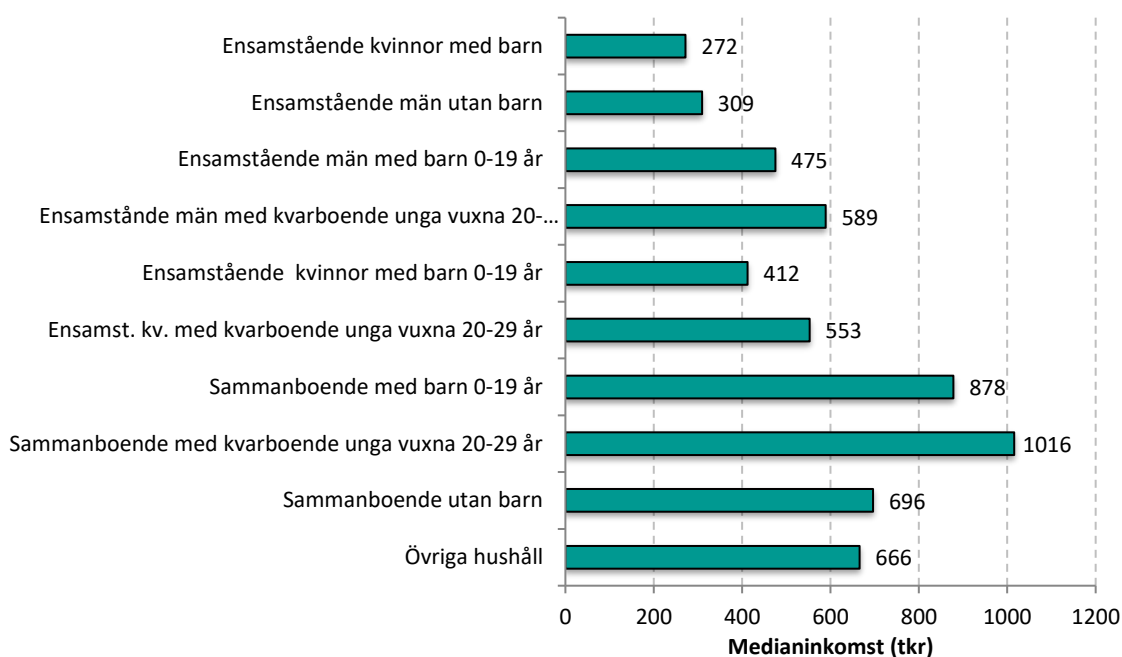
Tabell 1: Antal hushåll i Stockholm stad år 2022.

Hushållstyper	Antal hushåll	Andel
Sammanboende utan barn	86 746	18,8%
Sammanboende med barn 0-19 år	79 234	17,2%
Sammanboende med kvarboende unga vuxna 20-29 år	8 437	1,8%
Ensamstående män med barn 0-19 år	11 091	2,4%
Ensamstående män med kvarboende unga vuxna 20-29 år	2 757	0,6%
Ensamstående kvinnor med barn 0-19 år	22 744	4,9%
Ensamstående kvinnor med kvarboende unga vuxna 20-29 år	5 300	1,1%
Ensamstående män utan barn	93 069	20,2%
Ensamstående kvinnor med barn	108 296	23,5%
Övriga hushåll	43 588	9,4%
Totalt	461 262	100%

Medianvärdet för hushållens inkomster uppgick år 2022 till 461 300 kronor. Eftersom antalet medlemmar per hushåll varierar är det dock mer informativt att studera medianinkomster uppdelat per hushållstyp, vilket redovisas i Figur 22.

Den hushållstyp med lägst inkomst år 2022 var ensamstående kvinnor med en medianinkomst på 271 900 kronor, följt av ensamstående män med en medianinkomst på 309 000 kronor. Att dessa grupper har lägst inkomst beror delvis på att det bara är en person som bidrar till hushållets inkomst. Högst medianinkomst hade sammanboende med kvarboende unga vuxna 20–29 år med 1 015 800 kronor, följt av sammanboende med barn under 20 år, vars medianvärde uppgick till 877 900 kronor. Inkomsterna från dessa hushåll baseras i regel på flera inkomster, vilket bidrar till de högre medianvärdena.

Figur 22: Medianvärden av disponibel inkomst per hushåll, uppdelat per hushållstyp, år 2022.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

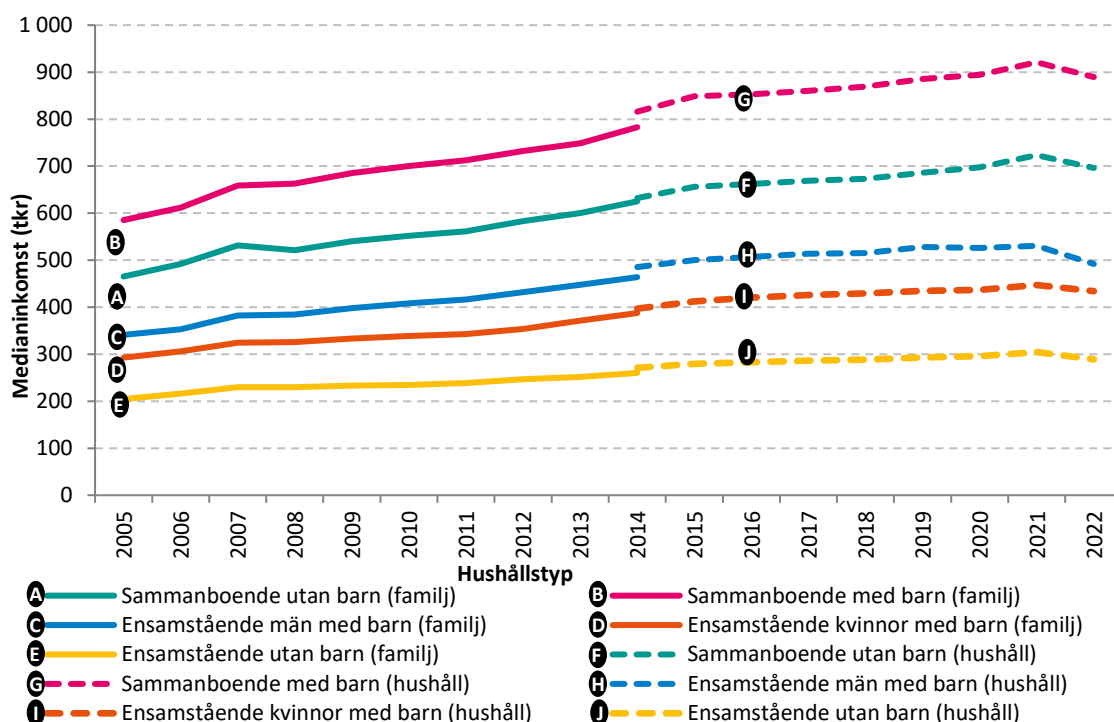
I Figur 23 visas utvecklingen av de disponibla inkomsterna under perioden 2005–2022. För att göra inkomsterna jämförbara över tid har de justerats efter 2022 års prisnivå, baserat på konsumentprisindex (KPI). Perioden 2005–2014 redovisas inkomsterna utefter familjebegreppet och från och med 2014 sker redovisningen efter hushållsbegreppet¹⁴. Det gör att inkomsterna efter 2014 inte är helt jämförbara med inkomstnivåerna perioden före. Inkomsterna för 2014 redovisas därför för båda begreppen.

Mellan år 2005 och 2014 ökade inkomsterna som allra mest för ensamstående män med barn (36,0 procent), följt av sammanboende utan barn (34,4 procent) och sammanboende med barn (33,7 procent). För de ensamstående utan barn ökade medianinkomsten med 27,2 procent, vilket är den lägsta ökningen bland de olika familjetyperna. På årsbasis har ökningen av medianinkomsterna uppgått till i snitt 3 till 4 procent. Åren 2006 och 2007 kännetecknades av relativt sett stora ökningar av inkomsterna för samtliga familjetyper (cirka 5 procent), vilket sedan följdes under 2008 års finanskris.

Mellan 2016 och 2019 ökade medianinkomsterna för hushållen i lägre takt, följt av en kraftigare ökning under år 2020. Mellan år 2021 och 2022 skedde en minskning av medianinkomsten för samtliga hushållstyper. Den största minskningen skedde för ensamstående män med barn, vars medianinkomst minskade med 7,2 procent mellan åren, följt av ensamstående utan barn med en minskning på 5,1 procent. Den minsta minskningen skedde för ensamstående mödrar, vars medianinkomst minskade med 3,0 procent mellan åren 2021 och 2022.

¹⁴ Se vidare bilaga för mer info

Figur 23: Medianvärde av disponibel inkomst för olika familje- och hushållstyper under perioden 2005–2022. Inkomsterna är justerade efter 2022 års prisnivå.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

3.2 Hushållens inkomster i stadens områden

När disponibel inkomst jämförs mellan olika hushåll tas ingen hänsyn till hushållets storlek, vilket innebär att vi får bristfällig information om hushållets faktiska ekonomiska standard. Exempelvis ser levnadsstandarden mycket olika ut för två familjer som har lika stor disponibel inkomst, men där den ena familjen består av två vuxna utan barn och den andra av två vuxna med fyra barn. Hushåll utan barn har generellt mer pengar att röra sig med per person än familjer/hushåll med barn. För att ta hänsyn till detta kan måttet *disponibel inkomst per konsumtionsenhet*, även kallat *ekonomisk standard* användas. Inkomstmåttet beräknas för varje individ i hushållet genom att ta den totala disponibla inkomsten och dividera med antalet konsumtionsenheter i hushållet. Se avsnitt 5 *Bilaga Källor och definitioner* för ytterligare information.

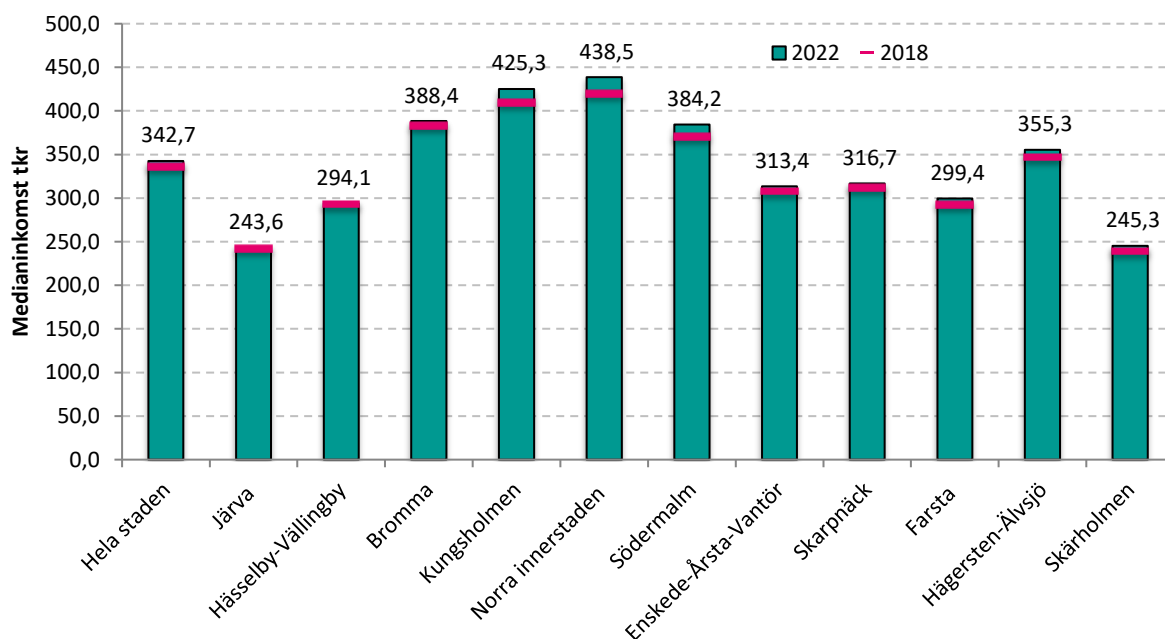
Fördelen med konsumtionsenheter är att det möjliggör bättre jämförelser av levnadsstandarden mellan olika geografiska områden eftersom måttet tar hänsyn till hushållsstorlek. Södermalm med sina små lägenheter har exempelvis fler singelhushåll än villaområdena i Bromma, vilket beaktas genom användandet av disponibel inkomst per konsumtionsenhet.

År 2022 var medianen för hushållens ekonomiska standard 342 700 kronor i Stockholms stad, vilket var en ökning med 2,2 procent jämfört med 2018 mätt i inflationsjusterade priser utifrån 2022 års nivå. I Figur 24 visas hur hushållens ekonomiska standard varierar mellan stadens områden för år 2022 samt för år 2018 som jämförelse. Hushållens ekonomiska standard var som högst i Norra innerstaden och Kungsholmen där den uppgick till 438 500 respektive

425 300 kronor. Den lägsta ekonomiska standarden för hushållen fanns i stället i Järva och Skärholmen, där medianvärdet uppgick till 243 600 respektive 245 300 kronor.

Under en femårsperiod har den ekonomiska standarden för hushållen ökat i samtliga stadsdelsområden. Norra innerstaden och Kungsholmen har haft de största ökningarna på 4,5 respektive 3,9 procent, mätt i inflationsjusterade priser. Hushållens ekonomiska standard har ökat som minst i Järva och Hässelby-Vällingby där inkomsterna har ökat med knappt 1 procent.

Figur 24: Medianvärden av disponibel inkomst per hushåll, viktat för konsumtionsenhet, år 2018 och 2022 i fasta priser efter 2022 års nivå (etiketter för 2022 års värden).

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

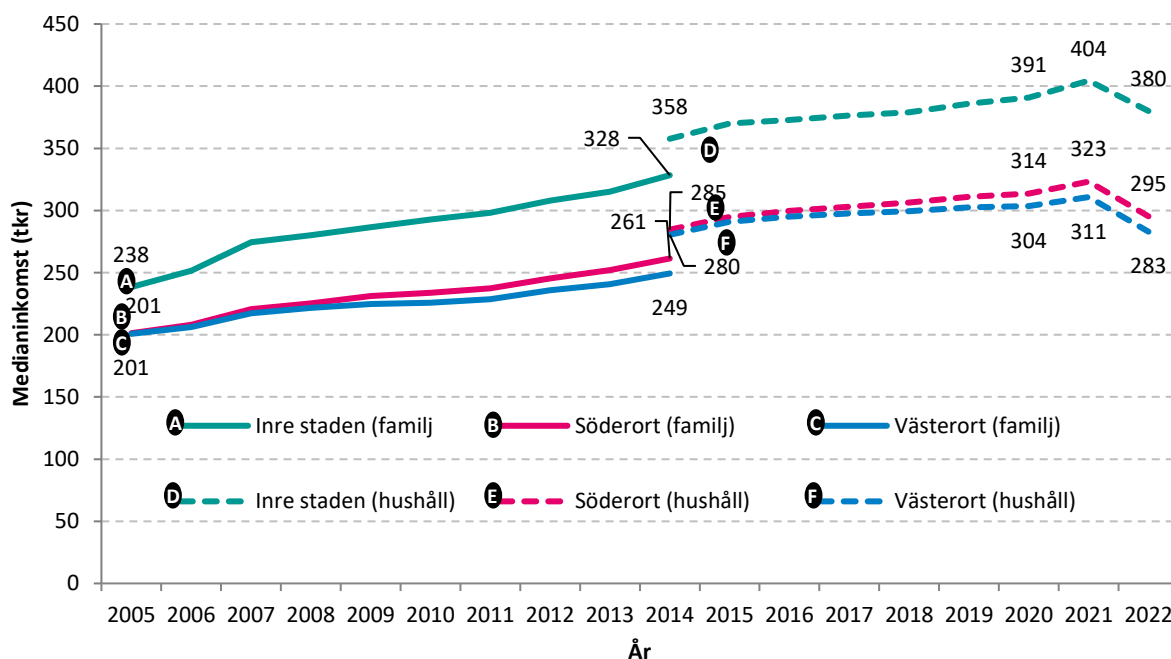
När hushållens ekonomiska standard jämförs över en 15 års period framgår att den ekonomiska standarden har ökat i samtliga storområden, men i olika takt. Eftersom familjedefinitionen övergick till hushåll år 2014 är medianinkomsterna inte jämförbara över hela tidsserien.

Mellan 2005 och 2014 ökade den ekonomiska standarden för familjer som mest i Inre staden, med en total ökning på nästan 37,7 procent, med en genomsnittlig årstakt på 3,6 procent. I Söderort ökade hushållens ekonomiska standard med knappt 29,8 procent, medan motsvarande ökning i Västerort uppgick till 24,2 procent. Den årliga genomsnittliga ökningstakten i dessa två områden uppgick till 3,0 procent i Söderort och 2,4 procent i Västerort. Storområdet med högst ekonomisk standard ökade alltså sin ekonomiska standard mest under tioårsperioden, medan storområdet med lägst ekonomisk standard också hade den minsta ökningen av familjernas ekonomiska standard.

Mellan åren 2014 och 2022, då den ekonomiska standarden mäts för hushåll, sågs de största ökningarna i Inre staden på 6,2 procent, följt av Söderort på 3,7 procent och Västerort på 0,9 procent. Mellan åren 2021 och 2022 har medianinkomsterna minskat i samtliga områden, som

mest i Västerort med en minskning på 9,0 procent, följt av Söderort och Inre staden där medianinkomsten minskade med 8,7 respektive 6,0 procent mellan åren.

Figur 25: Utvecklingen av den ekonomiska standarden (disponibel inkomst per konsumtionsenhet) för familjer och hushåll under perioden 2005–2022 uppdelat på Stockholm stads tre storområden. Inkomsterna mäts i fasta priser utifrån 2022 års nivå.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

4 Ekonomisk standard för olika grupper

För att studera inkomstskillnader mellan olika grupper används i regel individers ekonomiska standard, det vill säga *disponibel inkomst per konsumtionsenhet per person*. För att ta fram detta mått tilldelas varje hushållsmedlem hushållets disponibla inkomst viktat för konsumtionsenhet, som beskrivs i avsnitt 3 och i 5 *Bilaga Källor och definitioner*. Varje individ tilldelas med andra ord hushållets ekonomiska standard.

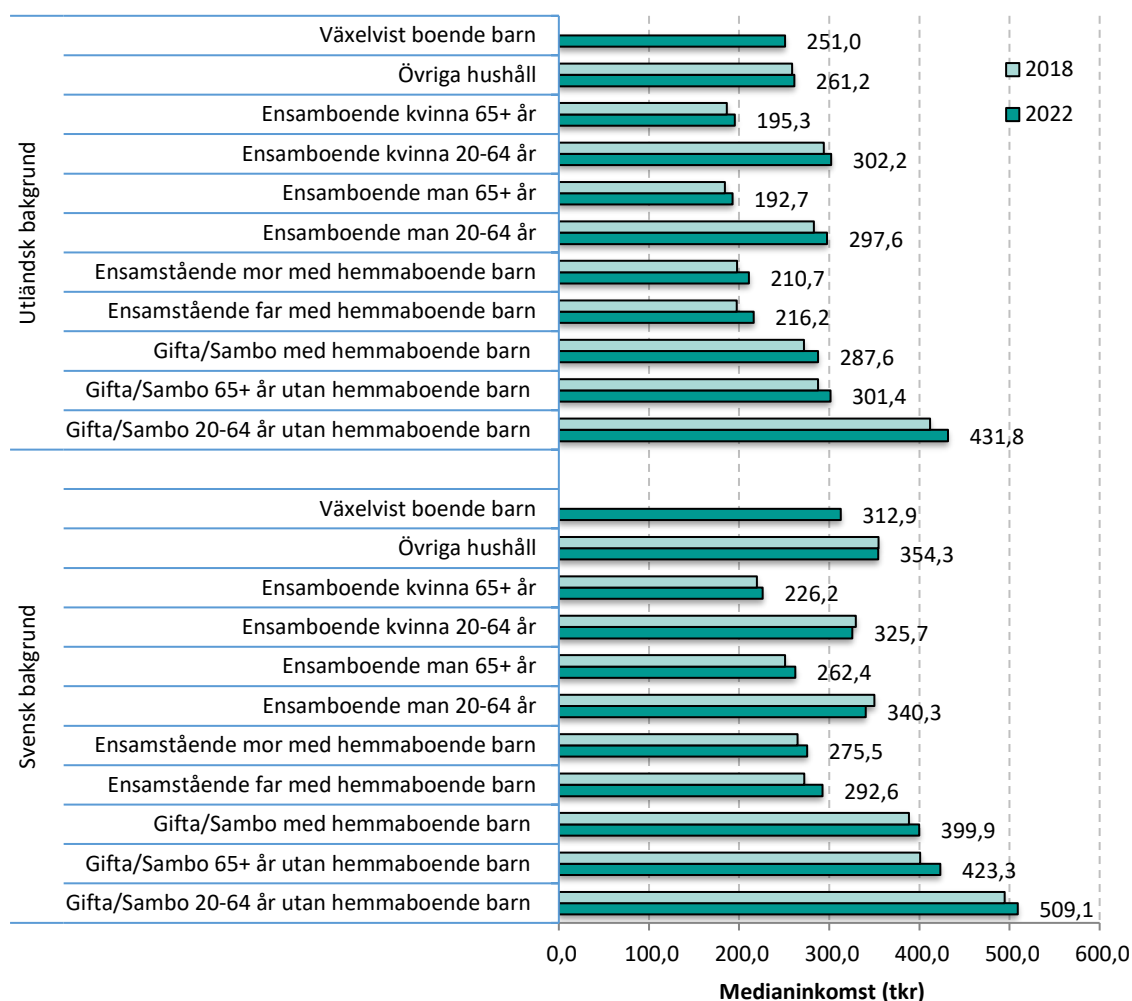
I Figur 26 presenteras den ekonomiska standarden i medianvärden för individer i Stockholms stad uppdelat efter hushållstyp samt svensk och utländsk bakgrund år 2022. För gifta/sammanboende samt ensamstående män och kvinnor visas även en uppdelning utefter åldern 20–64 år och 65 år och äldre. Från och med 2022 ingår växelvist boende barn som en egen hushållstyp, som utgörs av barn som bor ungefär lika mycket hos sina separerade föräldrar. Tidigare ingick dessa barn i samma hushållstyp som den förälder som barnet var folkbokfört hos, vilket ofta var hos mamman. Växelvist boende barn hade år 2022 en relativt låg ekonomisk standard, med en medianinkomst på 312 900 kronor för de med svensk bakgrund och 251 000 kronor för de med utländsk bakgrund.

Av Figur 26 framgår att personer med utländsk bakgrund hade en lägre ekonomisk standard för samtliga hushållstyper än de med svensk bakgrund. För båda grupperna återfanns den högsta ekonomiska standarden för gifta/sammanboende i åldern 20–64 år utan hemmaboende barn. För personer med utländsk bakgrund i denna hushållstyp uppgick medianvärdet till 431 800 kronor och för personer svensk bakgrund i denna hushållstyp uppgick medianvärdet till 509 100 kronor år 2022.

Hushållstyperna med lägst ekonomisk standard var ensamstående män och kvinnor i åldern 65 år och äldre, vilket gäller för både svensk och utländsk bakgrund. Bland de med svensk bakgrund hade de äldre ensamstående kvinnorna en ekonomisk standard på 226 200 kronor, medan de äldre ensamstående männen hade en motsvarande standard på 262 400 kronor. Bland ensamstående män med utländsk bakgrund i denna åldersgrupp uppgick den ekonomiska standarden till 192 700 kronor, medan ensamboende kvinnor hade en något högre ekonomisk standard på 195 300 kronor.

För att få en bild av utvecklingen av den ekonomiska standarden över tid görs en jämförelse under en femårsperiod. Sedan 2018 har den ekonomiska standarden, med hänsyn taget till inflation, ökat för personer med utländsk bakgrund i samtliga hushållstyper. För de med svensk bakgrund har ensamboende kvinnor och män i åldern 20–64 år samt övriga hushåll haft en minskad ekonomisk standard mellan åren 2018 och 2022. Uppgifterna för ensamstående män och kvinnor är inte helt jämförbar mellan 2018 och 2022 med tanke på att hushållstypen ”Växelvist boende barn” har tillkommit under 2022. Övriga hushållstyper har haft en ökning av den ekonomiska standarden mellan åren.

Figur 26: Ekonomisk standard för personer efter hushållstyp samt svensk och utländsk bakgrund, medianvärden 2022 och 2018 i fasta priser (etiketter för 2022 års värden).

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

För att belysa inkomstskillnader mellan grupper kan måtten *låg* respektive *hög ekonomisk standard* vara användbara. En låg ekonomisk standard har de personer som lever i hushåll med en disponibel inkomst per konsumtionsenhet som understiger 60 procent av medianvärdet av den disponibla inkomsten för riket. Andelen med låg ekonomisk standard bör inte tolkas som andelen fattiga, utan är snarare ett relativt fattigdomsmått i förhållande till övriga befolkningen. Gränsvärdet för låg ekonomisk standard uppgick år 2022 till knappt 175 204 kronor, vilket innebär en månadsinkomst på 14 600 kronor efter skatt.

Bland personer i hushåll med hög ekonomisk standard ingår de som har en relativt sett hög inkomst i förhållande till övriga befolkningen, vilket i det här fallet innebär en medianinkomst som är dubbelt så hög som rikets motsvarande medianinkomst. År 2022 gällde det personer som lever i hushåll med en disponibel årsinkomst på över 584 000 kronor, dvs. närmare 48 700 kronor i månaden efter skatt.

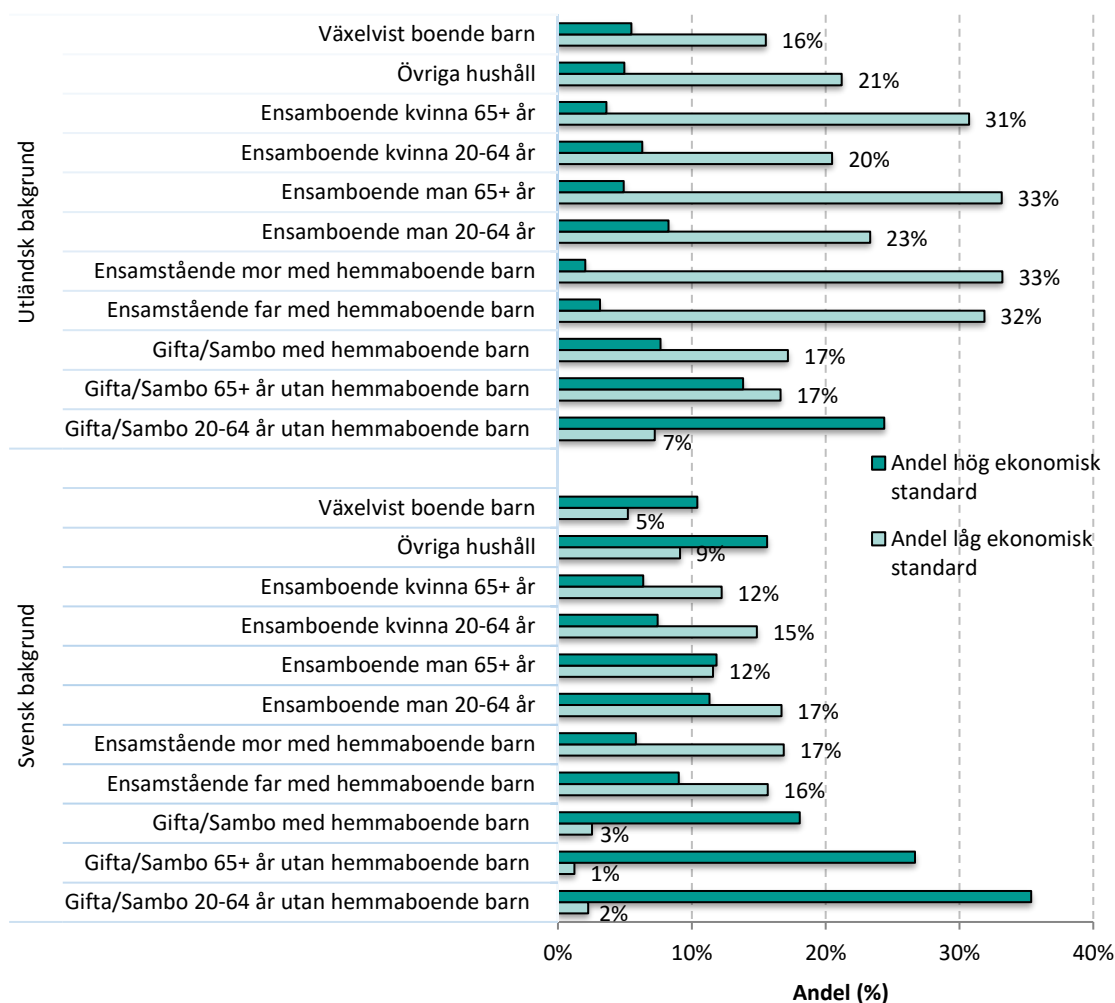
I Figur 27 visas andelen med låg respektive hög ekonomisk standard år 2022 uppdelat på hushållstyp och bakgrund¹⁵. Förekomsten av personer som lever i hushåll med låg ekonomisk standard var i regel högre bland de med utländsk bakgrund, medan andelen med hög ekonomisk standard var högre bland de med svensk bakgrund. Resultaten går i linje med statistiken som presenterades i Figur 26, där medianvärden för olika hushållstyper presenteras.

Ensamstående män och kvinnor med utländsk bakgrund med hemmaboende barn är de grupper som i störst utsträckning lever i låg ekonomisk standard. Detsamma gäller för ensamboende män och kvinnor med utländsk bakgrund i åldern 65+ år. Andelen med låg ekonomisk standard uppgår till cirka en tredjedel i dessa grupper.

Om i stället personer i hushåll med hög ekonomisk standard studeras framkommer att det för både de med svensk och utländsk bakgrund är gruppen gifta/sammanboende utan hemmaboende barn i åldern 20–64 år som har högst andel med hög ekonomisk standard, 35 procent bland de med svensk bakgrund och 24 procent bland de med utländsk bakgrund.

¹⁵ Utländsk bakgrund=individer födda i utlandet alt. född i Sverige, men med två utrikes födda föräldrar.
Svensk bakgrund=individer födda i Sverige med minst en förälder född i Sverige.

Figur 27: Andel personer i hushåll med låg respektive hög ekonomisk standard år 2022, uppdelat per hushållstyp samt svensk och utländskbakgrund (etiketter för andel med låg ekonomisk standard).

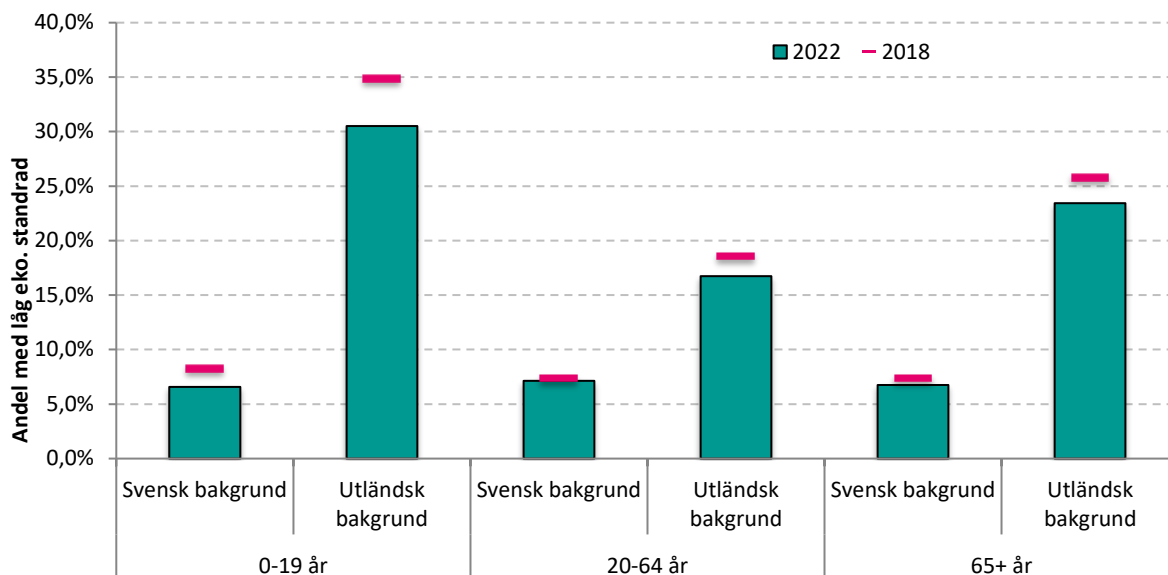
Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

Föregående diagram visar att andelen i hushåll med låg respektive hög ekonomisk standard varierar beroende på hushållssammansättning och bakgrund. Eftersom det är ensamstående barnhushåll och hushåll med äldre som i störst utsträckning har låg ekonomisk standard, visas i Figur 28 en mer finfördelad åldersuppdelning. Om ytterligare uppdelning görs på bakgrund (svensk/utländsk) framgår skillnader mellan personer med utländsk respektive svensk bakgrund, framför allt bland barn och äldre. Bland barn 0–19 år bor nästan en tredjedel, 30,5 procent, av de med utländsk bakgrund i hushåll med låg ekonomisk standard, men motsvarande andel för barn med svensk bakgrund uppgick till 6,6 procent år 2022. Andelen med låg ekonomisk standard i gruppen barn med utländsk bakgrund minskade dock mellan 2018 och 2022 med drygt 4 procentenheter, medan andelen barn med inrikes bakgrund minskade med knappt 2 procentenheter.

Bland äldre (65+ år) studeras framgår även här tydliga skillnader mellan de med svensk och utländsk bakgrund, om än inte lika stora som för barn. År 2022 levde 23,4 procent av och äldre med utländsk bakgrund i låg ekonomisk standard, vilket var en minskning med drygt 2

procentenheter. Motsvarande andel för de med svensk bakgrund uppgick till 6,7 procent, vilket var en liten minskning jämfört med år 2018.

Figur 28: Andel personer som bor i hushåll med låg ekonomisk standard i Stockholm stad uppdelat på ålder och bakgrund, för åren 2018 och 2022.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

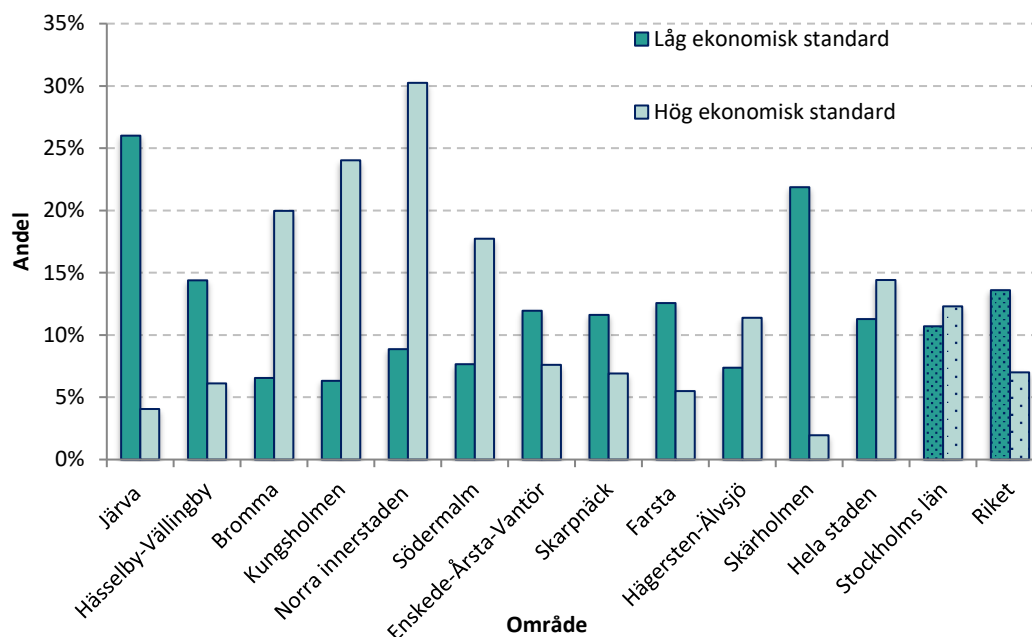
4.1 Ekonomisk standard för olika grupper i stadens områden

De skillnader i ekonomisk standard som kunde påvisas mellan de med svensk respektive utländsk bakgrund, i föregående diagram återspeglas tydligt i den geografiska uppdelning som presenteras i Figur 29. I stadsdelsområden där en hög andel av befolkningen har utländsk bakgrund lever relativt sett stora andelar i låg ekonomisk standard, och vice versa.

Högst andel i hushåll med låg ekonomisk standard var det i Järva och Skärholmen med 26,0 respektive 21,9 procent. I Kungsholmen och Bromma levde i stället lägst andel i hushåll med låg ekonomisk standard, 6,3 respektive 6,6 procent.

I Norra innerstaden och Kungsholmen är förekomsten av personer i hushåll med hög ekonomisk standard som högst, 30,2 respektive 24,0 procent. Lägst andel personer i hushåll med hög ekonomisk standard var det i Järva och Skärholmen, 4,1 respektive 2,0 procent.

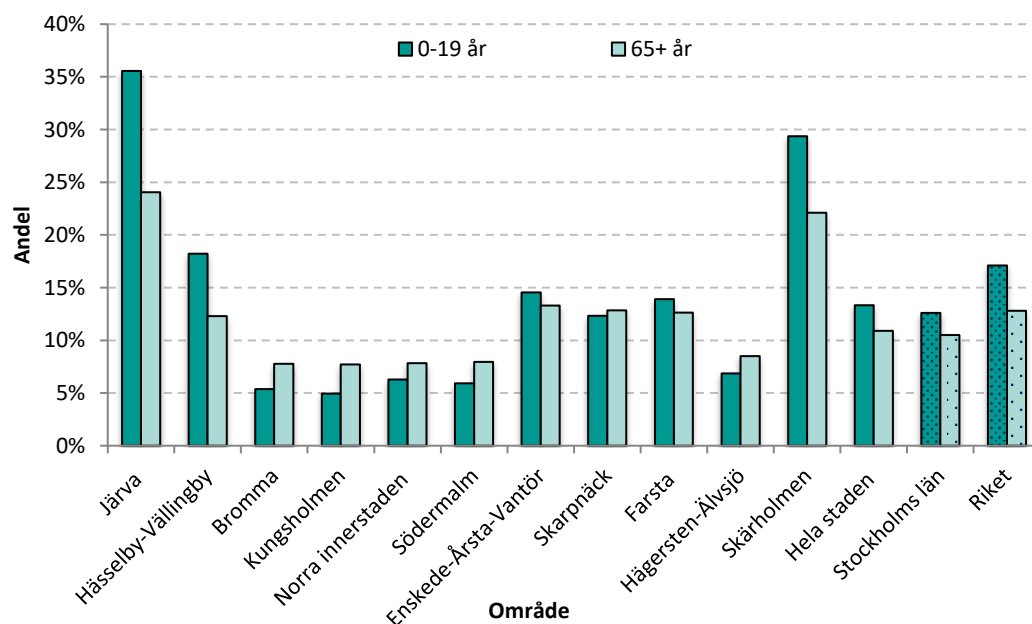
Figur 29: Andel individer i hushåll med låg respektive hög ekonomisk standard uppdelat per stadsdelsområde år 2022.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

I Figur 30 visas andelen barn (0–19 år) och äldre (65+ år) som bor i hushåll med låg ekonomisk standard uppdelat på stadens stadsdelsområden. Andelarna är som högst för både barn och äldre i Järva, följt av Skärholmen. Dessa resultat går i linje med diagrammen som visade uppdelning på ålder och bakgrund.

Figur 30: Andel barn och äldre som bor i hushåll med låg ekonomisk standard, per stadsdelsområde, för 2022.

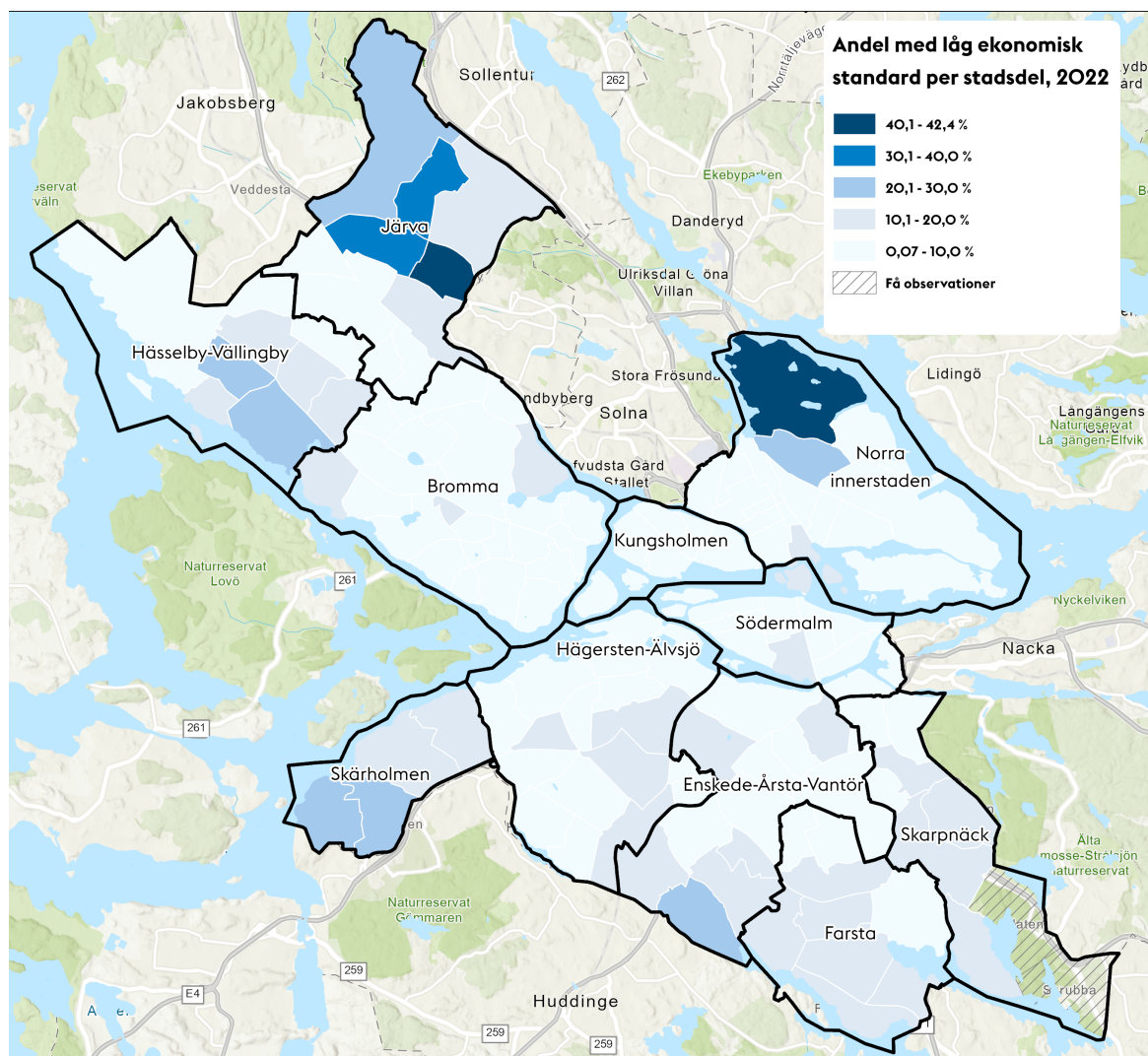

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

Kartan som presenteras i Figur 31 visar hur andelen personer som lever i hushåll med låg ekonomisk standard varierar beroende på stadsdel år 2022. Här framgår att vissa områden i stadsdelarna Järva har hög andel personer i hushåll med låg ekonomisk standard. Även i Skärholmen och Hässelby-Vällingby finns områden med hög andel personer i hushåll med låg ekonomisk standard. Universitetsområdet i norra innerstaden har också en hög andel personer i hushåll med låg ekonomisk standard.

Stadsdelarna i Norra innerstaden samt i Bromma, Hägersten-Älvsjö och Enskede-Årsta-Vantör har generellt låga andelar i befolkningen som lever i låg ekonomisk standard.

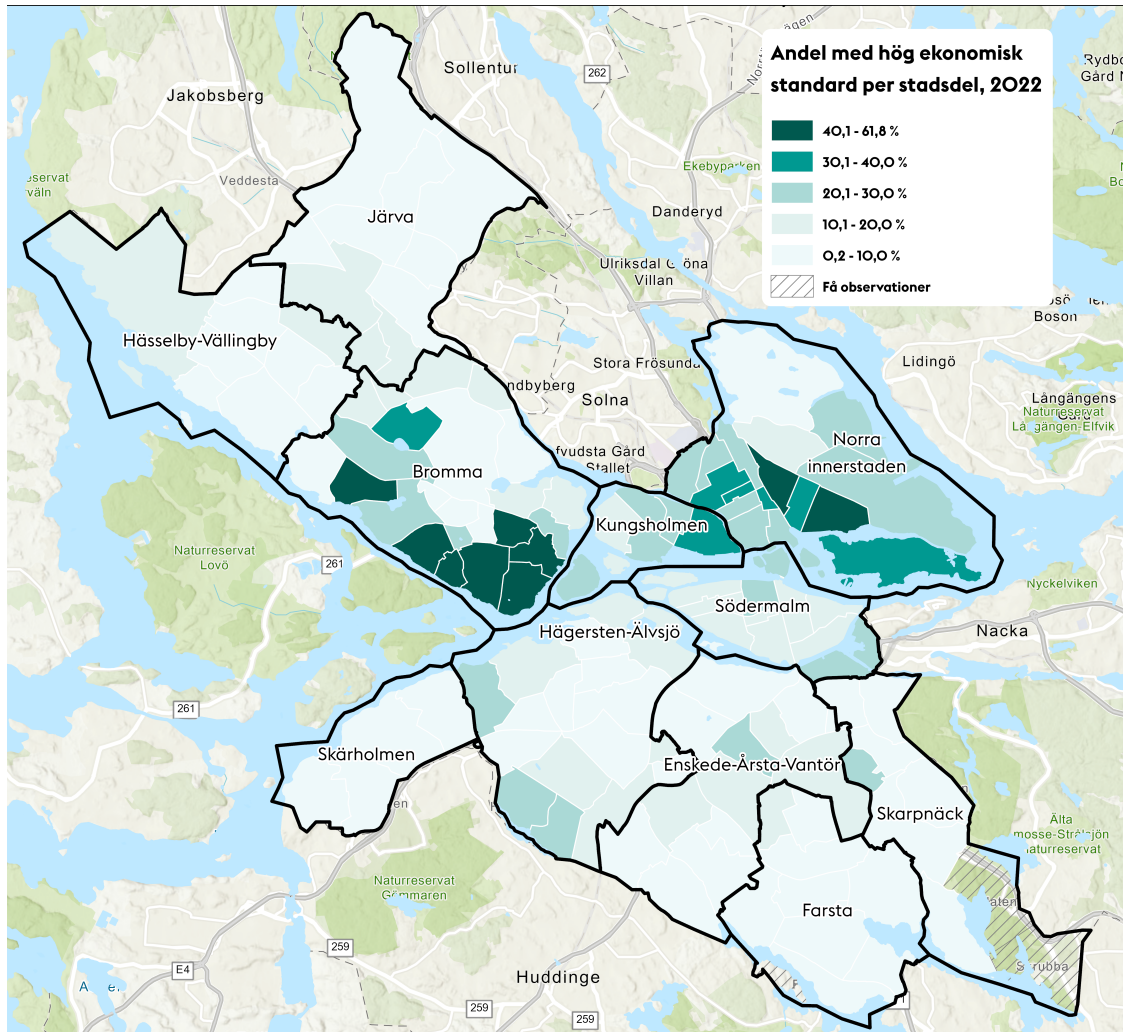
Figur 31: Andel personer som lever i hushåll med låg ekonomisk standard, uppdelat per stadsdel år 2022.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

I kartan i Figur 31 visar andelarna som lever i hushåll med hög ekonomisk standard i Stockholms stadsdelar år 2022. De stadsdelar som i Figur 31 hade låga andelar med individer i låg ekonomisk standard visar i Figur 32 i stället på höga andelar med hög ekonomisk standard. I Bromma återfanns exempelvis totalt sju stadsdelar där andelen individer i hushåll med hög ekonomisk standard överstiger 45 procent.

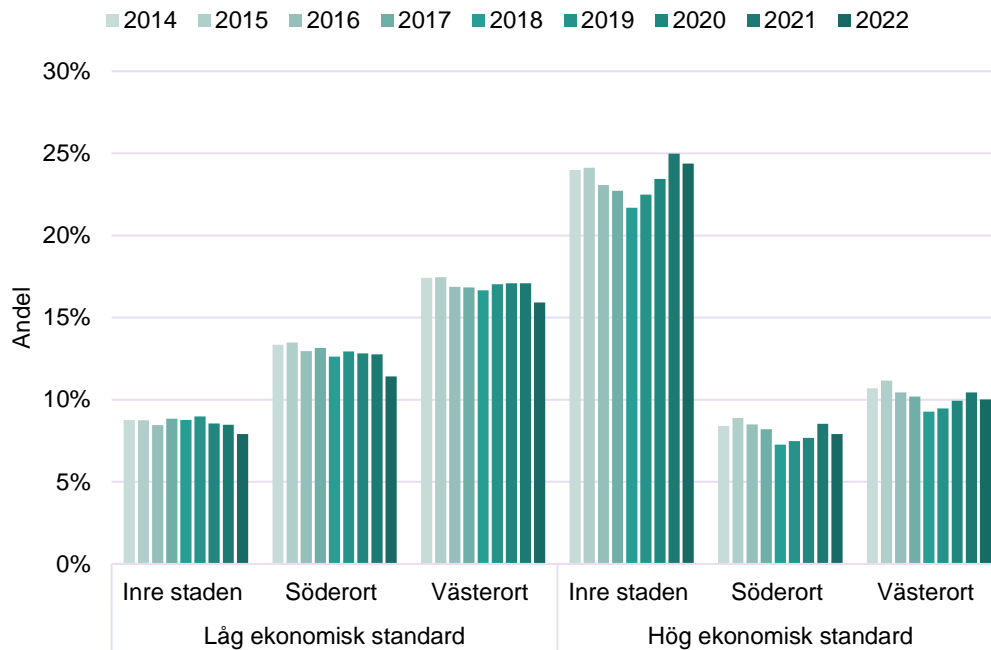
Figur 32: Andel personer som lever i hushåll med hög ekonomisk standard per stadsdel år 2022.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

Andelen med låg respektive hög ekonomisk standard har minskat i samtliga storområden för befolkningen mellan åren 2014–2022, vilket visas i Figur 33. Andelen med låg ekonomisk standard har minskat i samtliga storområden sedan 2014, med undantag för vissa år. Andelen med hög ekonomisk standard minskade mellan 2014 och 2018 för att sedan öka fram till 2021. Mellan år 2021 och 2022 minskade skillnaderna och både andelen med låg och hög ekonomisk standard minskade i samtliga områden.

Figur 33: Andel personer i hushåll med låg respektive hög ekonomisk standard uppdelat per storområde och ålder, åren 2014–2022.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

5 Bilaga: Källor och definitioner

Grundmaterialet kommer från Statistiska centralbyrån. Uppgifterna om inkomster och avdrag till delen som handlar om familje- och hushållsinkomster hämtas från de taxeringsuppgifter som SCB får via Skatteverket för personer som deklarerat eller sköntaxerats. I de fall det finns kontrolluppgifter för personer som inte deklarerat hämtas uppgifter om inkomster därifrån.

Sedan år 2014 hämtar SCB information om sektor och näringsgren från Företagsdatabasen (FDB) vilket tidigare tillhandahållits av Skatteverket. FDB kontrollerar om företaget är aktivt, vilande eller nedlagt. På grund av att matchningen gjorts mot ett annat register är det fler som saknar information om näringsgren och sektor 2014 jämfört med 2013 och 2015. Detta skulle eventuellt kunna påverka jämförbarheten i någon grad för år 2014.

Uppgifter om samtliga skattepliktiga sociala ersättningar, till exempel arbetslöshetsersättning och sjukpenning, finns registrerade via kontrolluppgift oavsett om man deklarerat eller inte. Uppgifter om ekonomiskt bistånd och bostadsbidrag samlas in från kommunerna.

Ur SCB:s register över totalbefolkningen (RTB) hämtas uppgifter om ålder, kön, hushållstyp, födelseland, antal barn samt folkbokförd adress den 31 december inkomståret.

Från Pensionsmyndigheten hämtas uppgifter om förmåner i det allmänna pensionssystemet. Uppgifter om statskommunalt bostadsbidrag och kommunalt bostadstillägg för pensionärer, uppgift om sjukpenning, föräldrapenning, bidragsförskott med mera kommer från Försäkringskassan.

Från Statens tjänstepensionsverk (SPV) respektive Kommunernas pensionsanstalt (KPA) hämtas uppgifter om statlig respektive kommunal tjänstepension. Uppgifter om övriga tjänstepensioner kommer från Skatteverket. Från Centrala studiestödsnämnden (CSN) hämtas uppgift om återbetalningspliktiga studiemedel, studiebidrag med mera.

Anställda: Förvärvsarbetande personer som har haft en arbetsinkomst av tjänst som är större än inkomsten av aktiv näringsverksamhet.

Arbetsinkomst: summan av löneinkomst, inkomst av näringsverksamhet, ersättning i samband med sjukdom, föräldrapenning samt dagersättning vid repetitionsutbildning och civilförsvar.

Disponibel inkomst är den summa som återstår för konsumtion och sparande sedan man från summa förvärvs- och kapitalinkomst subtraherat slutliga skatter och lagt till skattefria ersättningar och bidrag (till exempel ekonomiskt bistånd, bostadsbidrag, barnbidrag). Disponibel inkomst är det inkomstbegrepp i den totalräknade inkomststatistiken som bäst speglar köpkraften och levnadsstandarden för olika grupper i samhället. Den disponibla inkomsten redovisas på familjenivå (före 2015) och hushållsnivå (2015 och framåt) vilket innebär en del problem vid jämförelse av medelvärden i längre tidsserier.

Den disponibla inkomsten räknas fram genom att man från summa förvärvs- och kapitalinkomst drar ifrån (-) och lägger till (+) följande delkomponenter:

Slutlig skatt och sjömansskatt	(-)
Bostadsbidrag till barnfamiljer	(+)
Bostadsbidrag till ungdomar	(+)
Barnbidrag	(+)
Kommunalt bostadstillägg/Särskilt kommunalt bostadstillägg	(+)
Skattefri del av livränta/barnpension	(+)
Sjukpenning (skattefri)/frivillig pension (skattefri)/särskilt pensionstillägg	(+)
Handikappersättning	(+)
Bidragsförskott, erhållet belopp	(+)
Skattefritt studiestöd (lån o bidrag)	(+)
Dagersättning och utryckningsbidrag för värnpliktiga	(+)
Ekonomiskt bistånd	(+)
Återbetalt belopp av studiemedel	(-)
Underhållsbidrag, givet belopp	(-)

Disponibel inkomst viktat för konsumtionsenhet: För att göra jämförelser av disponibel inkomst mellan olika typer av hushåll (före år 2015 familjer) används ett viktsystem, som antingen kallas för köpkraftsenheter eller konsumtionsenheter, där inkomsten relateras till hushållets sammansättning. Den disponibla inkomsten divideras med den vikt som gäller för hushållet. Skalan fastställs av SCB och bygger bland annat på budgetberäkningar utförda av Konsumentverket och underlag för bedömning av en baskonsumtion som kan beräknas för olika hushållstyper.

Vikterna är följande:

- Ensamboende: 1,0
- Sammanboende par: 1,51
- Ytterligare vuxen: 0,6
- Första barnet 0–19 år: 0,52
- Andra och påföljande barn 0–19 år: 0,42
- Växelvis boende barn 0-19 år, första barnet: 0,38
- Växelvis boende barn 0-19 år, andra och påföljande barn: 0,28

Fördelen med att använda konsumtionsenheter är att det blir lättare att jämföra olika områden med olika hushållsstorlekar, exempelvis ett område som i huvudsak består av små lägenheter och ett annat område som i huvudsak omfattar större lägenheter.

Familjebegrepp i inkomststatistiken utgörs gifta/sammanboende familjer av *gifta par* som bor tillsammans, med eller utan barn. Dessutom ingår ej gifta sammanboende som *har gemensamma barn*. Ensamstående män och kvinnor utgörs av alla ej sammanboende, med eller utan barn, samt ogifta sammanboende utan gemensamma barn. Det finns alltså ingen uppgift

om samboförhållanden i den totalräknade inkomststatistiken inom familjebegreppet. Hemmaboende barn över 18 år räknas som en egen familjeenhet. På riksnivå finns dock inkomstuppgifter för samtliga sammanboende i SCB:s Inkomstfördelningsundersökning (HEK).

Företagssektorn: Icke-finansiella företag, finansiella företag och personliga företag.

Förvärvsarbetande: Personer som haft en arbetsinkomst som överstiger prisbasbeloppet för år 2022, 48 300 kronor. Prisbasbeloppet för år 2022 var 700 kronor högre än prisbasbeloppet för år 2021.

Gini-koefficient: Måttet används för att mäta inkomstfördelningen över hela inkomstskalan. Gini-koefficienten kan anta ett värde mellan noll och ett. Ett värde nära 1 innebär ojämnt fördelade inkomster och värde nära 0 innebär mer jämnt fördelade inkomster. Om alla har exakt samma inkomst så kommer Gini-koefficienten bli 0. Om en person i hela befolkningen besitter all inkomst så kommer Gini-koefficienten bli 1.

Hushållsbegrepp i inkomststatistiken utgörs av personer som är folkbokförda på samma "bostadslägenhet". Ett hushåll definieras utifrån lägenhetsregistret där samtliga bostäder ska ha lägenhetsnummer, dock saknar 2–3 procent ett sådant. Lägenhetsnumret kopplas till personer som är folkbokförda på respektive bostadslägenhet. På detta sätt kan sammanboende personer, även om de inte är gifta eller har gemensamma barn, kopplas ihop. Med familjebegreppet kan endast sammanboende som är gifta och/eller har gemensamma barn kopplas ihop. Sedan år 2014 används hushållsbegreppet i inkomststatistiken då det ger ett mer rättvisande bild av hushållens ekonomi. Till "barn" inom begreppet hushåll räknas individer som är mellan 0–19 år gamla.

Hushållssektorn: Hushåll, ideella föreningar, stiftelser med mera och registrerade trossamfund.

Inkomst av tjänst inkluderar lön från arbetsgivare, ersättning vid frånvaro från arbetet på grund av sjukdom eller föräldraledighet, arbetslöshetsersättning samt ytterligare ett antal ersättningar. Dessutom ingår skattepliktiga naturaförmåner som till exempel traktamenten och bilförmån. I inkomstslaget inkomst av tjänst ingår även pension och livränta. Pension är här att betrakta som "sparad" tjänsteinkomst som arbetats ihop tidigare i livet. Inkomst av yrkesmässigt bedriven förvärvsverksamhet anses som **inkomst av näringsverksamhet** om inkomsten inte räknas in under inkomstslagen tjänst eller kapital. De flesta intäkter och kostnader som har direkt samband med verksamheten är skattepliktiga respektive avdragsgilla. En näringsverksamhet är aktiv om man har arbetat minst 600 timmar om året i verksamheten. Om man ej varit aktiv mer än 600 timmar i verksamheten är det fråga om passiv näringsverksamhet. Exempel på inkomster som ofta hänförs som passiv näringsverksamhet är inkomst av hyresfastighet och arrende.

Kommunala sektorn: Primärkommunal undersektor och landstingskommunal undersektor.

Näringsgren: Redovisas enligt Standard för svensk näringsgrensindelning (SNI 2007).

Näringsidkare: Förvärvsarbetande personer vars inkomst av aktiv näringsverksamhet är större än eller lika med arbetsinkomsten av tjänst.

Sammanräknad förvärvsinkomst: Summan av inkomst av tjänst och inkomst av näringsverksamhet. Kapitalinkomster ingår alltså inte. Detta inkomstbegrepp gäller till exempel vid redovisning av befolkningens inkomster fördelade efter ålder och civilstånd samt för delområden i staden. Sammanräknad förvärvsinkomst är ett begrepp som uppkom i samband med skattereformens genomförande år 1991.

Statliga sektorn: Statlig förvaltning.